ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrlové, Ph.D., a soudkyň Mgr. Jany Volkové a Mgr. Barbory Berkové ve věci

žalobců: **a) Zdravý Rožnov, z. s.,** IČO 68898665
sídlem Habrová 2295, Rožnov pod Radhoštěm
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Černým
sídlem Údolní 33, Brno

b) Radmila Drozdová, narozená dne 24. 4. 1962
bytem Meziříčská 1417, Rožnov pod Radhoštěm
zastoupená advokátem Mgr. Pavlem Černohousem
sídlem Lublaňská 398/18, Praha 4

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín

za účasti: **I. Kaufland Česká republika v. o. s.,** IČO 25110161
sídlem Pod Višňovkou 25, Praha
zastoupená advokátem JUDr. Jiřím Ctiborem, LL.M., Ph.D.,
sídlem Národní 973/41, Praha 1

II. Svatopluk Maléř, narozený dne 5. 5. 1967
bytem Dolní Bečva 423, Dolní Bečva

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 5. 2017, č. j. KUZL 18918/2017, ve věci umístění stavby,

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.

takto:

I. Věci vedené u Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci pod sp. zn. 65 A 58/2017 a sp. zn. 65 A 59/2017 **se spojují** ke společnému projednání. Spojené řízení bude vedeno pod sp. zn. 65 A 58/2017.

II. Rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 3. 5. 2017, č. j. 18918/2017, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

III. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci a) na náhradě nákladů řízení částku 17 254,30 Kč do 30 dní od právní moci rozsudku, k rukám Mgr. Pavla Černého, advokáta se sídlem Údolní 33, Brno.

IV. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni b) na náhradě nákladů řízení částku 26 421,4 Kč do 30 dní od právní moci rozsudku, k rukám Mgr. Pavla Černohouse, advokáta se sídlem Lublaňská 398/18, Praha 4.

V. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce a) se žalobou ze dne 18. 7. 2017 a žalobkyně b) se žalobou ze dne 20. 7. 2017, podanou ke Krajskému soudu v Ostravě – pobočce v Olomouci, domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 5. 2017, č. j. KUZL 18918/2017 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný na základě odvolání žalobců a) a b) a dalších odvolatelů v části změnil a ve zbytku potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm (dále také „správní orgán I. stupně“) ze dne 3. 5. 2013, č. j. MěÚ-RpR/03914/2013, kterým správní orgán I. stupně rozhodl o umístění stavby *obchodní dům, trafostanice, požární nádrž, „reklamní zařízení“ – stavby pro reklamu, přístřešek, úprava místní komunikace (okružní křižovatka), parkoviště pro 170 osobních vozidel, zpevněná plocha, chodníky, přípojka pitné vody, venkovní kanalizace včetně ORL, STL plynovod, STL plynovodní přípojka, telefonní přípojka, venkovní osvětlení areálu, přeložka veřejného osvětlení a sadové úpravy*, na pozemku st. p. 2568, p. č. 3549, 3608, parc. č. 1002/3, 1002/84, 1002/103, 1005/1, 1005/5, 1005/6, 1007/1, 1009/5, 1012/2, 1012/8, 1012/15, 1012/19, 1012/20, 3601/1, 3601/21, 3728/38, 6370, 6371, 6372, 6373, 6374 v katastrálním území Rožnov pod Radhoštěm stavebníka Kaufland Česká republika v. o. s. (dále také „OD Kaufland“ a „záměr“).

II. Spojení věcí

2. Jelikož obě žaloby směřují proti shodnému rozhodnutí žalovaného, jsou splněny podmínky § 39 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), pro spojení věcí ke společnému projednání. Krajský soud spojil věci před vyhlášením rozsudku při jednání soudu, které se uskutečnilo dne 26. 6. 2018. Vzhledem k tomu, že se jednání krajského soudu neúčastnila jedna z osob zúčastněných na řízení, pan Svatopluk Maléř, je spojení věcí obsaženo ve výroku I. tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.

III. Obsah žaloby a žalobní body

Žaloba žalobce a)

3. Žalobce a) v žalobě uvedl, že je napadené rozhodnutí nezákonné a byl jím zkrácen na právech, která mu přísluší. Domáhal se přezkumu napadeného rozhodnutí po hmotné i procesní stránce. Navrhoval, aby krajský soud zrušil napadené rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

4. Za nezákonné považoval napadené rozhodnutí z následujících důvodů:

a) nebyl posouzen vliv stavby na emisní zatížení území. OD Kaufland je umisťovaný do oblasti, která je opakovaně vyhlašována jako oblast se zhoršenou kvalitou ovzduší a kde dochází k překračování hygienických limitů imisí znečišťujících látek, proto nemohou správní orgány bez dalšího podrobného zkoumání umisťovat do tohoto území další zdroje vytvářející imise. Správní orgány nezohlednily zatížení životního prostředí v dané oblasti a neprovedly imisní monitoring v místě záměru, který mohl sloužit jako relevantní podklad pro posouzení kumulativních vlivů pro stavbu OD Kaufland. V posuzované věci tak nejsou známy relevantní vstupní údaje pro výpočet rozptylových podmínek, proto žalobce a) v žalobě brojí zejména proti postupu, jakým byly provedeny výpočty v rozptylové studii;

Žalovaný v napadeném rozhodnutí vycházel z „Vyjádření k rozptylové studii č. 30/11 ze dne 1. 3. 2011“, které dne 27. 6. 2016 vypracoval Ing. Josef Gresl a Ing. Jaroslav Šilhák (dále jen „vyjádření k rozptylové studii“), a z vyjádření zpracovatele rozptylové studie k hodnocení stávající imisní zátěže a modelování znečišťování ovzduší rozptylovými studiemi (matematickým modelem) ze dne 12. 7. 2016. Vyjádření k rozptylové studii toliko vysvětluje metodiku zpracování rozptylové studie s použitím matematického modelu, nevysvětluje však, proč nebylo provedeno reálné měření současného imisního zatížení území, ve kterém má být umístěn OD Kaufland. Žalobce má shodně s žalovaným za to, že imisní zatížení dosud nerealizované stavby lze odhadnout pouze za pomocí matematického výpočtu, nicméně je podle žalobce a) třeba při sestavování odhadu vycházet z co možná nejpřesnějších vstupních dat. Pro jejich získání měly správní orgány provést skutečné měření imisního zatížení dané oblasti, aby bylo vyhodnocení budoucí stavby relevantní. Žalobce a) brojil proti tomu, že v posuzované věci byla modelována již vstupní data pro výpočet, protože byla odvozena z výsledků imisního monitoringu z „blízkých měřících stanic“ (Vsetín, Zlín), které jsou od záměru vzdáleny desítky kilometrů. Data pro stanovení imisního pozadí v Rožnově pod Radhoštěm tak byla toliko odhadnuta, proto se stal odhad dopadů na území nepřesným a nereprezentativním. Žalovaný odůvodnil neprovedení monitoringu pouze vysokými náklady, což je podle žalobce a) nedostatečné. Žalobce a) tak nezpochybnil metodiku výpočtu použitou v rozptylové studii, ale brojil proti tomu, že použitý matematický model počítal s nereálnou situací modelovanou na pozadí dat ze zcela odlišných a vzdálených míst. Podle žalobce a) mělo být provedeno místní měření a teprve poté měla být zpracována rozptylová studie. Rozptylová studie byla neodpovídajícím podkladem, stanovisko EIA tak bylo založeno na neúplných informacích o dotčeném území, čímž bylo zasaženo právo žalobce a) na příznivé životní prostředí;

b) nedošlo k řádnému posouzení změn v území s ohledem na aktuálnost stanoviska EIA. V průběhu povolovacího řízení doznala posuzovaná lokalita významných změn, zejména v souvislosti s rekonstrukcí silnice I/35. Zvýšila se sekundární prašnost z dopravy, došlo k úbytku záchytné zeleně, vznikla světelná křižovatka silnice I/35 s ulicí Meziříčskou. Uvedené stavby nebyly zohledněny v rozptylové studii, která je proto vadná. Taktéž podkladové dokumenty pro zpracování stanoviska EIA řešily jen plynulý provoz automobilové dopravy, nezabývaly

se zastavováním a rozjezdy aut na křižovatce. Žalovaný nezohlednil riziko zvýšených emisí z otěru pneumatik a brzd a z resuzpenze prachových částí na vozovce v souvislosti s novými stavbami. Tvrzení správních orgánů, že je stavba umisťována do neměnného stavu, není podle žalobce a) správné;

c) nebyly dodrženy podmínky stanoviska EIA. Podle žalobce a) nebyla splněna podmínka č. 14, protože nedošlo k prověření jiného dopravního napojení areálu OD Kaufland, a to vjezdem z komunikace I/35 od obchodního domu Billa. Taktéž nebyla dodržena podmínka č. 16, protože správní orgány neprojednaly s Ředitelstvím silnic a dálnic odlišná dopravní řešení. Nebyla prověřena podmínka č. 18 týkající se zkvalitnění architektonické a urbanistické úrovně záměru, provedení záměru OD Kaufland se sedlovou nebo valovou střechou, nebyl vyřešen chodník na ulici Meziříčská (podmínka č. 19), a budoucí sadové úpravy sloužící k tomu, aby byla nahrazena ekologická újma způsobená vykácením dřevin (podmínka č. 24 a 26);

d) územní řízení mělo nedostatky. Po zrušení I. rozhodnutí žalovaného v odvolacím řízení ze dne 31. 12. 2013, č. j. KUZL 536/2014 (dále jen „I. rozhodnutí žalovaného v odvolacím řízení“) rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 4. 2016, č. j. 22 A 42/2014-93, měl žalovaný vrátit věc správnímu orgánu I. stupně, aby zohlednil změny v území a doplnil relevantní a rozhodné skutečnosti. Správní spis neobsahoval platná vyjádření správců sítí, smlouva uzavřená mezi Svatoplukem Maléřem a stavebníkem nebyla platná. Svatopluk Maléř nedal souhlas s realizací stavby, nelze následně zaručit splnění podmínek pro realizaci stavby. Pro tyto vady bylo napadené rozhodnutí nezákonné.

Žaloba žalobkyně b)

Žalobkyně b) navrhovala, aby krajský soud zrušil napadené rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Proti rozhodnutí žalovaného žalobkyně b) konkrétně namítala:

e) nebylo provedeno řádné měření emisí (zejména benzopyrenu a prašnosti). Správní orgány vycházely pouze z modelové situace na základě údajů z měřicích stanic Vsetín a Zlín, které jsou vzdálené 35 a 62 km od zamýšleného záměru. Stavebník po zrušení I. rozhodnutí žalovaného v odvolacím řízení doplnil do spisu vyjádření k rozptylové studii, ze které žalovaný v napadeném rozhodnutí citoval a přejal závěry v něm uvedené. Vyjádření a napadené rozhodnutí tak nevysvětlují, proč by měly být hodnoty z měřící stanice ve Zlíně správné i pro Rožnov pod Radhoštěm. Napadené rozhodnutí tak neobsahuje žádnou úvahu o tom, proč lze skutečné zjištění současných hodnot imisního zatížení nahradit matematickým modelem. Žalovaný se tak neřídil právním názorem, kterým jej zavázal Krajský soud v Ostravě v rozsudku sp. zn. 22 A 42/2014;

f) vadná vstupní data pro modelové výpočty. Žalobkyně b) namítala, že veškeré výpočty dopadu na životní prostředí počítají s údajem, že obchodní dům Kaufland bude provozován od 7 do 20 hodin. Z vyjádření stavebníka však vyplývá, že provoz OD Kaufland bude delší, od 6 do 22 hodin. Stanovisko EIA a další podklady tak vycházejí z vadných předpokladů. V bodě 5.3 autorizovaného posouzení vlivů na veřejné zdraví ze dne 11. 3. 2010, zpracovaného RNDr. Alexandrem Skácelem, CSc., se vychází při výpočtu expozičního zatížení z toho, že OD Kaufland bude provozován do 20 hodin. Pokud by výpočty vycházely se správných dat, prokázaly by překročení hygienických limitů;

g) vady hlukové studie. Zpracovatel hlukové studie uvedl, že stavbou OD Kaufland dojde na ulici Meziříčská k poklesu průjezdu nákladních automobilů. Areál ČSAD, na jehož území má být OD Kaufland vybudován, je v současné době využíván minimálně, proto realizací OD Kaufland dojde k nárůstu automobilové dopravy. Podle žalobkyně b) nebyla otázka, zda realizací záměru

dojde k výraznému nárůstu hluku, správními orgány dostatečně prověřena, závěry hlukové studie jsou proto irelevantní;

h) nesprávné posouzení vlivu obchodních domů Billa a Lidl na provoz OD Kaufland. Správní orgány měly za to, že část automobilů v dané oblasti bude odčerpána z areálu Billa a Lidl, s čímž žalobkyně b) nesouhlasila, protože provozem OD Kaufland dojde k zvýšení průjezdu automobilů v celé oblasti, tedy i ke zvýšení hluku a škodlivých látek v ovzduší;

i) přezkum závazného stanoviska EIA byl pouze formální. Podle žalobkyně b) byl přezkum závazného stanoviska k ověření souladu stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 20. 4. 2015, č. j. KUZL 22526/2015, pouze formální a věcně nereagoval na vznesené námitky. Ministerstvo životního prostředí ve stanovisku ze dne 4. 1. 2016, č. j. 78545, toliko izolovaně posoudilo vliv OD Kaufland a křižovatky na silnici I/35, neposoudilo synergické vlivy, nezabývalo se tím, že v podkladech pro územní řízení nebyla klimatizace zahrnuta jako zdroj hluku. Žalobkyně b) nesouhlasila s tvrzením Ministerstva životního prostředí, že nárůst dopravy bude vyhodnocen až po uvedení OD Kaufland do provozu, protože stav dopravy měly správní orgány zjistit již před uvedením OD Kaufland do provozu;

j) negativní vliv OD Kaufland na kvalitu ovzduší. V oblasti, kde jsou překročeny emisní limity (PM10, benzoapyrenu a přízemního ozónu), nelze umisťovat záměr indikující zvýšení dopravy;

k) nedostatečné posouzení otázky zvýšení hluku. Správní orgány vycházely z toho, že u domu ve vlastnictví žalobkyně b) jsou hygienicky přípustné limity v nejistotě měření, tedy celkově přijatelné. Podle žalobkyně b) hluk v denní době nebude u jejího domu dodržen v žádné výpočtové výšce nad terénem a nebude splněn hygienický limit ani v noční době. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nezohlednil tyto skutečnosti s odkazem na akustickou studii, která nezapočítává nárůst dopravy před domem žalobkyně b) a počítá se zvýšením odstínění hluku budovou OD Kaufland. Z tohoto důvodu je napadené rozhodnutí nezákonné;

l) vady stanovisek Krajské hygienické stanice. Žalobkyně b) žádala přezkum stanoviska Krajské hygienické stanice ze dne 22. 2. 2012, č. j. KHSZL 01627/2012, ze dne 14. 3. 2013, č. j. KHSZL 04741/2012, a potvrzení tohoto stanoviska Ministerstvem zdravotnictví ze dne 7. 11. 2013, č. j. 31477/2013-OVZ 23.8.13. Souhlas Krajské hygienické stanice ze dne 14. 3. 2013 vychází z toho, že v dané lokalitě dojde k poklesu nákladní dopravy, protože obchodní dům zatěžuje dané území dopravou méně než areál ČSAD. Argument je nepravdivý, protože do areálu ČSAD již žádná nákladní vozidla nejezdí. Dále tvrzení uvedené ve stanovisku, že stavbou OD Kaufland ubude počet projíždějících vozidel u obchodů Billa a Lidl, není ničím podložené. K poklesu ekvivalentní hladiny akustického tlaku vlivem stínění OD Kaufland nemůže dojít, protože se bývalém areálu ČSAD nachází budova ČSAD, která má na stínění větší vliv. Krajská hygienická stanice tak vycházela z nesprávných předpokladů, její stanovisko je proto nezákonné;

m) absenci souhlasu s výměnou oken. Stavebník se ve smlouvě o právu provést stavbu ze dne 7. 3. 2012, uzavřené mezi stavebníkem a městem Rožnov pod Radhoštěm, zavázal na své náklady provést výměnu oken mimo jiné v domě ve vlastnictví žalobkyně b). Ta k tomu nedala souhlas, shora uvedená smlouva je tak neplatná. Argumentuje-li žalovaný ohledně hluku i výměnou oken, není ochrana před hlukem skutečně zajištěna, protože žalobkyně b) k jejich výměně nedala souhlas;

n) nedostatečné odstínění zelení. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně neobsahuje projekt odclonění obytných ploch, proto není splněna podmínka územního plánu u pozemků parc. č. 1005/5 a 1005/6;

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.

o) nedostatek ujednání se Svatoplukem Maléřem. Žalobkyně b) namítala, že Svatopluk Maléř od stavebníka koupil pozemek parc. č. 1005/6, smlouva o prodeji pozemku ze dne 14. 1. 2016 však neobsahuje žádné ustanovení strpět stavbu či podmínku výsadby zeleně. V dokumentaci pro stavbu OD Kaufland tak chybí přistoupení Svatopluka Maléře ke stavbě. Vysázení zeleně (díky kterému nemá dojít k překročení limitu hluku) tak nemůže být provedeno a dojde k zásahu do vlastnického práva žalobkyně b);

p) vady vyjádření k rozptylové studii a přezkumu provedeného Ministerstvem životního prostředí. Výpočty expozičního zatížení zmiňované ve vyjádření k rozptylové studii vycházejí z imisní zátěže pouze do 20 hodin místo do 22 hodin (bod 5.3. charakter expozice), u domu žalobkyně b) tak dojde k výraznému nárůstu škodlivin. Vyjádření se nezabývá mutagenními látkami vznikajícími při otěru brzdových destiček a pneumatik před domem žalobkyně b) a dále neřeší, že rozptylová studie neobsahuje výpočty vlivu imisní zátěže vznikajících provozem nových křižovatek. Žalovaný tak opřel svou argumentaci v napadeném rozhodnutí o vyjádření, které dospělo k nesprávným závěrům. Žalobkyně dále brojila proti tomu, že správní Ministerstvo životního prostředí při přezkumné činnosti nezohlednilo nově vybudované dopravní stavby v okolí záměru;

q) vady podkladů pro rozhodnutí. V dokumentaci schází platná smlouva o právu provést stavbu se smlouvou o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene – titul k dopravnímu napojení, protože platnost původní smlouvy uzavřené mezi stavebníkem a městem Rožnov pod Radhoštěm dne 7. 3. 2012 již vypršela. Žalobkyně b) dále namítala, že v době vydání napadeného rozhodnutí vypršela platnost vyjádření správců sítí a souhlasného stanoviska k záměru OD Kaufland ze dne 4. 10. 2011. Žalobkyně b) nesouhlasila s tím, že závěr zjišťovacího řízení na stavbu rekonstrukce silnice I/35 byl při nahlížení do správního spisu přiložen pouze jako pomocný materiál, nestal se součástí spisu ani dokumentace pro územní řízení. Pokud žalovaný o tento dokument opíral svou argumentaci při vypořádání námitek žalobkyně b), měl jej zahrnout jako podklad do spisu a žalobkyně b) k němu měla mít přístup. V dokumentaci také scházelo vyjádření ŘSD, podmínka č. 14 souhlasného stanoviska EIA tak nebyla naplněna. Napadené rozhodnutí je pro uvedené nedostatky podkladů nezákonné;

r) nevyvěšení grafických příloh rozhodnutí. Podle žalobkyně b) nebylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně řádně doručeno, protože správní orgán I. stupně nevyvěsil na úřední desce grafické přílohy rozhodnutí; žalobkyně b) tak byla zkrácena na právu na řádné doručení rozhodnutí;

s) správní orgány neposoudily urbanistickou vhodnost stavby. Žalovaný posuzoval pouze hmotu objektu a architektonické ztvárnění stavby, neřešil ale vliv na městskou strukturu a vazby na okolí. OD Kaufland podle žalobkyně b) odporuje charakteru lokality, zhoršuje kvalitu života, pohodu bydlení a snižuje hodnotu nemovitostí v okolí záměru;

t) zhoršení pohody bydlení. Podle žalobkyně b) tím, že žalovaný potvrdil nezákonné územní rozhodnutí, vydal sám nezákonné rozhodnutí. Zasáhl tak do práva žalobkyně na zákonnost rozhodnutí, do jejího vlastnického a osobnostního práva, protože jeho rozhodnutím dojde ke zhoršení pohody bydlení žalobkyně;

u) žalovaný se nezabýval bodem 7 odvolání. V tomto bodě žalobkyně namítala, že správní orgán I. stupně odmítl vypořádat námitku a návrh ze dne 8. 4. 2013, protože tyto námitky mohla uplatnit do konání ústního jednání.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.

IV. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby žalobce a) i žalobkyně b).

6. K jednotlivým námitkám žalobce a) se vyjádřil takto:

   ad a) k neposouzení vlivů stavby na emisní zatížení území žalovaný uvedl, že tuto námitku vypořádal v napadeném rozhodnutí na straně 27-30, 35-39, 42-44, 49-52 a 53-54. Hodnoty, ze kterých vycházela rozptylová studie, jsou reálné, neboť rozptylová studie počítá výhledově s vyšším imisním a emisním zatížením, než byly vstupní hodnoty. Žalobce a) k námitce a) nepředložil žádný důkaz, ze kterého by vyplýval opak;

   ad b) k neposouzení změn v území s ohledem na aktuálnost stanoviska EIA žalovaný sdělil, že argumentace týkající se platnosti stanoviska EIA nebyla v územním řízení uplatněna, je tedy namístě uplatnit koncentraci v rámci územního řízení. Podmínky v území se na rozdíl od tvrzení žalobce a), které nepodložil žádnými důkazy, zlepšily. Námitku týkající se sekundární prašnosti žalobce a) neuplatnil v územním řízení, přesto ji žalovaný v napadeném rozhodnutí vypořádal. Žalovaný zdůraznil, že žalobce a) jako spolek není oprávněn brojit námitkami proti dopravnímu zatížení ve vztahu k dotčeným rodinným domům, protože není držitelem věcných práv k těmto nemovitostem.

   Námitku týkající se podstatných změn záměru v souvislosti s rekonstrukcí silnice I/35 a světelnými křižovatkami taktéž žalobce a) neuplatnil v průběhu územního řízení. Rekonstrukce silnice I/35 byla posuzována ve zjišťovacím řízení, na jehož základě dospěly správní orgány k závěru, že záměr nepodléhá dalšímu posuzování (velká EIA). Ke světelným křižovatkám žalovaný uvedl, že se povolují v samostatném řízení, a tím, že na sebe navazují, přispějí k plynulosti dopravy a snížení sekundární prašnosti a emisí výfukových plynů. Žalobní námitku o negativním vlivu křižovatek na ovzduší a zvýšení hluku žalobce a) nepodpořil žádnými důkazy, jeho tvrzení o naměřených údajích uvedená v odvolání žalovaný vyvrátil na str. 33 napadeného rozhodnutí;

   ad c) námitku nedodržení podmínek vyplývajících ze stanoviska EIA uplatnil žalobce a) až u odvolacího orgánu. Žalovaný se námitkou zabýval na straně 43 a 49-51 napadeného rozhodnutí, žalovaný proto tyto části ve vyjádření k žalobě citoval. Doplnil, že žalobce a) odkazuje na své vyjádření ze dne 23. 12. 2016, které adresoval žalovanému v odvolacím řízení. Námitky z něj vyplývající byly podány po koncentraci řízení a překračovaly námitkové oprávnění žalobce vyplývající ze zákona č. 100/2001 Sb.;

   ad d) k nedostatkům územního řízení žalovaný sdělil, že z ničeho nevyplývá, že by měl žalovaný po zrušení I. rozhodnutí o odvolání Krajským soudem v Ostravě věc vrátit správnímu orgánu I. stupně k dalšímu řízení; k tomu, zda mohl žalovaný v druhém odvolacím řízení rozhodovat samostatně, citoval ze str. 49 napadeného rozhodnutí. Doplnil, že ohledně neplatnosti vyjádření správců sítí a vlastníků dopravní a technické infrastruktury a prodeje pozemku parc. č. 1005/6 nesvědčí žalobci a) žalobní a námitková legitimace.

7. K jednotlivým námitkám žalobkyně b) se žalovaný vyjádřil takto:

   ad e) tvrzení žalobkyně b), že jsou překročeny hygienické limity imisního zatížení, není podloženo důkazy. Žalobkyně b) taktéž nadhodnotila vzdálenost záměru od měřících stanic, která činí toliko 18 a 44 km. Studie a posudky, na základě kterých byl vypracován posudek vlivu záměru na životní prostředí, jsou ve vzájemném souladu. Žalovaná vázána právním názorem vysloveným Krajským soudem v Ostravě v rozsudku sp. zn. 22 A 42/2014 přezkoumatelným způsobem na str. 35-39, 52-54 napadeného rozhodnutí vysvětlila, proč bylo použito matematické modelování a měření v jiném místě, než je lokalita záměru. Při vypořádávání námitky vad

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.

rozptylové studie vycházel žalovaný z vyjádření orgánů ochrany ovzduší a orgánů EIA, v napadeném rozhodnutí pečlivě zhodnotil podklady a samostatně ověřoval tvrzení žalobkyně b) ohledně hodnoty emisí, imisí a koncentrací škodlivých látek. Odkaz na rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 30 A 76/2014 byl v napadeném rozhodnutí případný;

ad f) námitku žalobkyně b) neuplatnila ani v řízení před správním orgánem I. stupně, ani v odvolacím řízení. Správní orgány posuzovaly dopad provozu záměru v době od 7 do 22 hodin, výpočty emisního zatížení vycházejí z provozu do 22 hodin, tvrzení žalobkyně b) tak nemá oporu ve spisu;

ad g) hlukové limity u domu žalobkyně b) jsou splněny. Budova v areálu ČSAD, kterou žalobkyně b) argumentuje, byla na základě rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 22. 1. 2013, č. j. MěÚ-RpR/01484/2013, odstraněna. Záměr OD Kaufland tak bude mít pozitivní vliv na hladinu akustického tlaku z důvodu stínění. Přechodné nevyužívání areálu ČSAD nemůže mít vliv na posuzování záměru; územní plán předpokládá v bývalém areálu ČSAD i do budoucna činnosti náročné na plochu a dopravní zatížení, záměr OD Kaufland tomuto předpokládanému využití odpovídá;

ad h) žalovaný odkázal na str. 31-33, 35-39 a 45-47 napadeného rozhodnutí;

ad i) námitka žalobkyně b) je obecná. Orgány EIA se zabývaly všemi dotčenými oblastmi ochrany veřejného zájmu na úseku posuzování vlivu záměru na životní prostředí. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nejprve posuzoval námitky společné všem odvolatelům, následně konkrétní námitky jednotlivých odvolatelů. Žalovaný nechal zákonnost a správnost stanoviska EIA přezkoumat orgánem, který stanovisko vydal. Obsah přezkumu je obsažen na str. 27-28 napadeného rozhodnutí;

ad j) tvrzení o překročení hygienických limitů nejsou podložena důkazy;

ad k) a l) žalovaný odkázal na argumentaci, kterou uvedl v napadeném rozhodnutí na str. 28-30, 31-33, 39, 45-47, 48-49 a 54-56. Argumentace žalobkyně b) o negativním vlivu záměru na její hmotná práva je subjektivní, naopak správní orgány objektivně posuzovaly zákonem stanovené podmínky, podmínky dotčených orgánů;

ad m) námitka byla uplatněna v rozporu s koncentrací řízení, přesto ji žalovaný na str. 46 napadeného rozhodnutí vypořádal. Výměna oken měla sloužit toliko jako kompenzační nástroj. Správní orgány s hodnotami hluku po výměně oken při hodnocení, zda budou splněny hlukové limity, nepracovaly, je tedy rozhodnutím žalobkyně b), zda k jejich výměně přistoupí či nikoliv;

ad n) žalovaný odkázal na str. 54 napadeného rozhodnutí. Žalobkyně b) nenamítala rozpor s územním plánem v řízení před správním orgánem I. stupně, nastala tak koncentrace řízení. Z rozhodnutí správního orgánu I. stupně vyplývá (str. 2 a 4, bod 18), kde budou sadové úpravy umístěny a v jakém rozsahu. V dokumentaci pro umístění záměru je garantován požadovaný počet dřevin s tím, že podrobné řešení sadových úprav bude součástí dokumentace ve stavebním řízení. Skutečnost, že v situaci stavby není zakreslen každý strom či keř, neznamená, že bylo napadené rozhodnutí v rozporu s územním plánem. Výkres situace pro umístění stavby zakreslení detailů jako jsou stromy a keře nepožaduje;

ad o) žalobkyně b) nebyla oprávněna brojit proti ujednáním se Svatoplukem Maléřem, přesto žalovaný zjistil, že stavebník předložil doklad podle § 86 odst. písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), smlouvu o právu provést stavbu, ze kterého vyplývají závazky Svatopluka Maléře pro realizaci záměru;

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.

ad p) k vadám vyjádření k rozptylové studii a přezkumu provedeného Ministerstvem životního prostředí žalovaný uvedl, že námitka týkající se nezměřené sekundární prašnosti a koncentrace pevných částic z otěru brzdových destiček a pneumatik u domu žalobkyně b) byla podána v rozporu se zásadou koncentrace. Před domem žalobkyně b) nebudou žádné automobily brzdit ani se rozjíždět, protože se jedná o zaslepenou komunikaci. Nejkratší vzdálenost mezi automobily a domem žalobkyně b) je 21 metrů, což eliminuje přímý zásah emisemi z otěru destiček a pneumatik. Posouzení prašnosti obsahovala rozptylová studie. Správní orgány zohlednili při rekonstrukci komunikace I/35 záměr OD Kaufland. Podle žalovaného je standardním postupem, že realizovaná stavba prochází zkušebním provozem, aby mohlo dojít k případným opatřením ze strany správních orgánů;

ad q) shodnou odvolací námitku vypořádal žalovaný na str. 55 napadeného rozhodnutí, žalobkyně b) nemá ohledně neplatnosti smlouvy o právu provést stavbu, neplatnosti vyjádření správců sítí, vyjádření a stanovisek vlastníků a správců dopravní a technické infrastruktury námitkovou a žalobní legitimaci. Závěr zjišťovacího řízení na stavbu silnice I/35 nebyl podkladem pro napadené rozhodnutí, nestal se součástí spisu, i tak se však žalobkyně b) mohla s dokumentem seznámit a věděla, že jej má žalovaný k dispozici, k zásahu do práv žalobkyně b) tedy nedošlo. K námitce týkající se vyjádření Ředitelství silnic a dálnic odkázal na str. 50 napadeného rozhodnutí;

ad r) žalovaný odkázal na str. 41 napadeného rozhodnutí, na § 20 odst. 2 stavebního zákona a § 25 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „s. ř.“). Součástí správního spisu je oznámení ze dne 3. 5. 2013, č. j. MěÚ-RpR/14520/2013, na němž je potvrzeno materiální i elektronické vyvěšení na úřední desce, a ze kterého vyplývá, kde se mohou účastníci seznámit s celým napadeným rozhodnutím včetně grafických příloh. Napadené rozhodnutí tak bylo doručeno řádně, žalobkyně b) nebyla zkrácena na svých právech;

ad s) žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí na str. 33-34 a doplnil, že urbanistická vhodnost je řešena v dostatečném rozsahu v návaznosti na posouzení souladu s územně plánovací dokumentací, která vyjadřuje soulad záměru s cíly a úkoly územního plánování;

ad t) žalovaný vypořádal obecnou námitku zhoršení pohody bydlení na str. 39-40 a speciální námitku žalobkyně b) na str. 45-47 napadeného rozhodnutí;

ad u) všemi tvrzeními uvedenými v podání žalobkyně b) ze dne 8. 4. 2013 se správní orgány zabývaly (žalovaný na str. 46-47, 51-52, 82-83). Podáním ze dne 8. 4. 2013 žalobkyně b) reagovala na nově doplněné stanovisko Krajské hygienické stanice ze dne 14. 3. 2013, které je totožné (kromě číselného označení pozemků) s původním stanoviskem Krajské hygienické stanice ze dne 22. 2. 2012. Proto pokud žalobkyně b) uplatnila námitky po ústním jednání, nemohl správní orgán I. stupně vyjádření k doplněnému stanovisku Krajské hygienické stanice vypořádat jako námitku a nemohl se jí blíže zabývat.

V. Vyjádření osob zúčastněných na řízení

8. Ve smyslu § 34 s. ř. s. výslovně oznámili, že budou v řízení uplatňovat práva osob zúčastněných na řízení společnost Kaufland Česká republika v. o. s. (dále jen „stavebník“), a Svatopluk Maléř, a to ve věci vedené u krajského soudu jak pod sp. zn. 65 A 58/2017, tak sp. zn. 65 A 59/2017.

Vyjádření stavebníka Kaufland Česká republika v. o. s.

9. Stavebník navrhl zamítnutí žaloby.

10. K žalobě žalobce a) stavebník uvedl, že žalovaný vydal napadené rozhodnutí v souladu se závěry vyslovenými v rozsudku Krajského soudu v Ostravě a vysvětlil důvody pro použití matematické metody. Odkázal na § 46 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a na zásadu koncentrace řízení uvedenou v § 89 odst. 1 stavebního zákona.

11. K jednotlivým žalobním námitkám žalobce a) se stavebník vyjádřil takto:

ad a) k neposouzení vlivů stavby na emisní zatížení území stavebník sdělil, že se nejedná o novou námitku, ale o žalobní bod, který vypořádal Krajský soud v Ostravě v rozsudku sp. zn. 22 A 42/2014. Doplnil, že posouzení záměru a jeho dopad na životní prostředí dostatečně přezkoumaly správní orgány v několika stanoviscích EIA, dále v posuzované věci vydaly kladná stanoviska specializované úřady zabezpečující ochranu životního prostředí. Podstatou rozptylové studie jsou modelové hodnoty znečištění v dané lokalitě, nikoli v místě záměru. Zpracovatel rozptylové studie vycházel z oficiálních údajů z měřících stanic provozovaných Českým hydrometeorologickým ústavem, přičemž tento postup shledal správným i Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 21. 12. 2016, č. j. 30 A 76/2014-11. Při posuzování záměru se vychází ze stavu životního prostředí v dotčeném území v době oznámení záměrů, následné změny v území tak nelze zohlednit.

Stavebník k rozptylové studii sdělil, že zpracovatel rozptylové studie použil referenční metodu, na kterou odkazovala vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 330/2012 Sb. Monitoring stavu ovzduší by nesdělil žádnou informaci o plánovaném provozu OD Kaufland, jiný způsob výpočtu v rozptylové studii tak nebyl možný. Žalovaný vysvětlil, proč bylo nutné použít údaje z měřících stanic ve Zlíně a Vsetíně, nikoli stanic nacházejících se v blízkosti Rožnova pod Radhoštěm. V současné době by byl OD Kaufland považován za podlimitní záměr, jehož by se posuzování EIA již netýkalo;

ad b) k neposouzení změn v území s ohledem na aktuálnost stanoviska EIA stavebník uvedl, že souhlasné stanovisko bylo jako správné potvrzeno Ministerstvem životního prostředí. K otázce zvýšení znečištění z důvodu nárůstu dopravy po realizaci záměru se vyjádřil Krajský soud v Ostravě v rozsudku sp. zn. 22 A 42/2014. Stávající intenzita dopravy na silnici I/35 nesouvisí se záměrem OD Kaufland, imisní příspěvek dopravy spojené s provozem OD Kaufland bude tak zanedbatelný a nebude mít významný podíl na imisním zatížení lokality. Argumentace žalobce a) není podložena konkrétními fakty a důkazy. V době zpracování rozptylové studie neexistovala metodika pro posouzení sekundární prašnosti, proto tato hodnota nemohla být posouzena. Námitka je s ohledem na koncentraci v územním řízení opožděná.

Podle stavebníka nemůže být v rámci územního řízení řešen vliv světelných křižovatek na dané území. Napadené rozhodnutí však se světelnými křižovatkami počítalo, jak vyplývá ze str. 51 napadeného rozhodnutí. Pokud se žalobce a) domnívá, že se kvalita ovzduší a hluková zátěž změní v důsledku provozu křižovatek na silnici I/35, měl tyto námitky uplatňovat v řízení, ve kterém se tyto křižovatky povolovaly, nikoli v územním řízení o záměru OD Kaufland.

K tvrzení žalobce a), že došlo v okolí záměru k významným změnám, stavebník sdělil, že stavby a úpravy lokality poblíž budoucího OD Kaufland nastaly až po zpracování rozptylové studie. Umístění kruhového objezdu a křižovatek bylo posouzeno v samostatných řízeních;

ad c) stavebník se vyjádřil k námitce nedodržení podmínek vyplývajících ze stanoviska EIA. K podmínce č. 14 a 16 uvedl, že dopravní napojení OD Kaufland bylo posouzeno již v rámci přípravy dokumentace pro územní řízení a je zapracováno v souhrnné technické zprávě na str. 11. Jednání s Ředitelstvím silnic a dálnic stavebník inicioval, avšak Ředitelství silnic a dálnic ve svém stanovisku ze dne 7. 11. 2011, sp. zn. SZ/2011-Ř, sdělilo, že s jakýmkoliv jiným řešením než napojením záměru OD Kaufland z místní komunikace na ulici Meziříčská nesouhlasí.

K podmínce č. 18 uvedl, že správní orgán I. stupně považoval architektonické úpravy za dostatečné, halová část stavby OD Kaufland by měla být zastřešena sedlovou střechou s malým sklonem. Stavebník doplnil, že splnil podmínku stanoviska EIA ohledně zasklení lodžií domu č. 1654 v Rožnově pod Radhoštěm, čímž také přispěl ke zkvalitnění architektonické úrovně v oblasti. K podmínce č. 19 uvedl, že v rámci záměru vybuduje nový chodník, ale nemůže zodpovídat za vybudování chodníků po celé délce ulice Meziříčská. Stavebník předpokládal trojnásobné zvýšení zeleně oproti zákonnému požadavku a uzavřel dohodu o výsadbě s městem Rožnov pod Radhoštěm, podmínka č. 24 tak byla splněna.

Stavebník podstoupil proces stanovený přechodnými ustanoveními zákona č. 39/2015, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Výsledkem tohoto procesu bylo souhlasné stanovisko orgánu EIA, ve kterém krajský úřad došel k závěru, že nedošlo u záměru OD Kaufland k žádným změnám, které by mohly negativně ovlivnit životní prostředí. Zejména nedošlo ke zvýšení kapacity záměru, ke změně rozsahu, technologie, řízení provozu nebo způsobu užívání. Správní orgány tak stavebníkovi umožnily, aby učinil kroky k zahájení navazujících řízení týkajících se záměru.

ad d) Stavebník neviděl souvislost mezi cíli žalobce a) a namítanými žalobními body ohledně chybějících vyjádření správců sítí a chybějícího souhlasu nového vlastníka jednoho z pozemků, na kterých má být záměr realizován, pana Svatopluka Maléře. Tato tvrzená „porušení" by nemohla mít za následek zkrácení veřejných subjektivních práv žalobce a). Stavebník je držitelem aktualizovaných souhlasných vyjádření správců sítí, která jsou svým obsahem totožná s těmi, která jsou součástí spisu. Správci sítí souhlasili se záměrem v průběhu územního řízení, nadále se záměrem souhlasí, stavebník si tak není vědom žádného veřejného zájmu, který by mohl být ohrožen; žalobce a) nemohl být tvrzenými vadami řízení zkrácen na svých veřejných subjektivních právech.

12. K jednotlivým námitkám žalobkyně b) se stavebník vyjádřil takto:

13. Stavebník upozornil na to, že žalobní body obsažené v nyní rozhodované žalobě žalobkyně b) uplatnila již v řízení před Krajským soudem v Ostravě v předchozím řízení, krajský soud je nemůže posoudit z důvodu res iudicata. Odkázal také na zásadu koncentrace řízení uvedenou v § 89 odst. 1 stavebního zákona a § 82 odst. 4 s. ř. Stavebník se zabýval rozptylovou studií a vyslovil shodné, jako ve vyjádření k žalobě žalobce a), uvedené v bodě 11 ad a) tohoto rozsudku.

ad e) stavebník odkázal na závěry vyslovené v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 12. 2016, č. j. 30 A 76/2014-11, který považuje odhad imisní zátěže plánovaným záměrem na základě údajů z měřících stanic ve Zlíně a Vsetíně za dostatečný. Žalovaný na rozsudek Krajského soud v Brně odkázal a vycházel z něj, což použití matematického modelu v napadeném rozhodnutí dostatečně vysvětlovalo;

ad f) autorizované posouzení vlivů na veřejné zdraví, napadené rozhodnutí, stanoviska Krajské hygienické stanice a stanovisko Ministerstva zdravotnictví vycházejí při provedených výpočtech a závěrech z provozní doby 7-22 hodin. Časové rozmezí (do 20 hodin) uvedené v bodě 5.3 autorizovaného posouzení vlivů na veřejné zdraví je zjevnou chybou v psaní; část 5.3 neobsahuje výpočty, jen je v této části posouzení dovozován charakter expozice vůči fyzikálním a chemickým škodlivinám jako trvalý (což by se nezměnilo, ani pokud by se vycházelo z provozní doby do 22 hodin);

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.

ad g) závěry hlukové studie jsou relevantní, protože použila data z vývoje hlukové situace v roce 2000 až 2010, tedy v době, kdy byl areál ČSAD funkčním areálem, tedy docházelo k průjezdu autobusů a nákladních automobilů. Ze všech podkladů vyplývá, že záměr OD Kaufland bude pro životní prostředí méně zatěžující než areál ČSAD. To, že areál v současnosti není využíván, nelze zohlednit, protože je třeba vycházet z hodnot při jeho plném provozu;

ad h) k tvrzení, že bude část dopravy odčerpána z areálu Billa a Lidl, se vyjádřil již Krajský soud v Ostravě ve věci sp. zn. 22 A 42/2014, kde uvedl, že číselná kapacita průjezdu automobilů je dostatečným podkladem;

ad i) Krajský soud v Ostravě v rozsudku sp. zn. 22 A 42/2014 přisvědčil spolku Zdravý Rožnov, že sdělení o přezkumu ze dne 28. 8. 2013, č. j. KUZL 56235/2013, bylo ryze formální a věcně nereagovalo na jeho námitky. Na základě tohoto právního názoru bylo vydáno zezávazňující stanovisko, které již na námitky reagovalo a všemi body se zabývalo. Žalovaný tak napravil vady, které mu vytkl Krajský soud v Ostravě.

Z napadeného rozhodnutí (str. 51) vyplývá, že byla křižovatka na ulici Meziříčská zhodnocena a záměr OD Kaufland s ní počítal. Jednalo se o odlišný záměr posuzovaný v samostatném řízení. Stavebník zdůraznil, že vlivy na životní prostředí byly posouzeny ke dni oznámení záměru OD Kaufland a nelze tak již posuzovat vlivy dalších (budoucích záměrů) na záměr oznámený dříve.

K tepelnému čerpadlu sdělil, že funguje na principu vzduch – voda, je proto ekologičtějším řešením vytápění. Námitka žalobkyně b), že klimatizace bude zdrojem hluku, je spekulativní a její tvrzení není podloženo žádnou studií. Tento zdroj hluku byl posouzen, ale dojde ještě k dalšímu hlukovému posouzení, které bude součástí dokumentace pro stavební povolení. Správní orgány fakticky nemohou znát vlivy budoucích záměrů, budou proto v rámci stavebního řízení požadovat, aby stavebník předložil v rámci zkušebního provozu doklad o nepřekročení hygienických limitů hluku v chráněném venkovním prostoru staveb, který bude získán měřením hluku na místě.

Podle stavebníka žalobkyně b) neuvádí konkrétní námitky, které nebyly dle jejího názoru vypořádány. Žalovaný nechal závazné stanovisko EIA přezkoumat a Krajský úřad Zlínského kraje, odboru ochrany životního prostředí a zemědělství, se ve sdělení ze dne 21. 7. 2016, č. j. KUZL 51286/2016, a to se s námitkami žalobkyně b) vypořádalo.

ad j) Krajský soud v Ostravě se s námitkou nemožnosti umístit záměr v již zatíženém území v rozsudku sp. zn. 22 A 42/2014 neztotožnil. Kategoricky tedy nelze odmítnout umístění jakéhokoli záměru v zatíženém území, ale každý záměr se musí individuálně posoudit. K tomuto individuálnímu posouzení v rozhodované věci došlo a vliv záměru byl shledán jako nepodstatný;

ad k) a l) Tvrzení žalobkyně b) jsou nepravdivá. Žalobkyně b) žalobu podala dne 20. 7. 2017, tj. v době, kdy žádné budovy na pozemku, kde má být záměr realizován, nestály. Výsledek naměřených hodnot, ze kterého vyplývá nepřekročení hygienických limitů hluku, tak nepočítá s jakýmkoliv bariérovým efektem budov ČSAD. Žalobkyně b) nemůže v tomto řízení namítat hluk z komunikace I/35, která ruší její pohodu bydlení, ale nemá souvislost s výstavbou OD Kaufland. Tyto závěry plynou i ze stanovisek Krajské hygienické stanice. Realizací záměru OD Kaufland dojde k poklesu hluku u nemovitosti žalobkyně b), a to stíněním akustického tlaku budovou OD Kaufland. Dle protokolu o zkoušce č. 192/17 bylo v červnu 2017 provedeno měření hluku z dopravy u domu žalobkyně b) a vyplývá z něj, že hygienický limit ve výši 60 dB pro denní a 50 dB pro noční dobu není překročen;

ad m) soukromoprávní smlouva mezi městem a stavebníkem nemůže zavazovat třetí osoby, které nejsou stranou této smlouvy. Jedná se o prohlášení stavebníka, že je ochoten výměnu oken provést na své náklady, ale samozřejmě dle požadavků občanů. Pokud s tímto postupem občan nevysloví souhlas, výměna oken nebude provedena;

ad n) zákonný požadavek na náhradní výsadbu pro záměr OD Kaufland vypočtený z počtu parkovacích míst činí 55 ks dřevin. Dle dokumentace EIA k záměru bylo počítáno se 130 ks zeleně a na základě podmínky dle původního souhlasného stanoviska byla zeleň dále zvýšena na 151 ks. Toto zvýšení počtu zeleně stavebník doložil dohodou o výsadbě v areálu záměru uzavřenou dne 9. 4. 2015 mezi stavebníkem a městem Rožnov pod Radhoštěm. Doplnil, že fakticky není možné, aby na pozemcích parc. č. 1005/5 a 1005/6 byla umístěna zeleň, protože na pozemku parc. č. 1005/6 se nachází ochranné pásmo inženýrské sítě;

ad o) i v případě chybějícího souhlasu vlastníka pozemku pana Maléře by toto „porušení" nemohlo mít za následek zkrácení veřejných subjektivních práv žalobkyně. Souhlas pana Maléře vyplývá jak z obsahu kupní smlouvy na pozemek parc. č. 1005/6, tak i ze samostatně uděleného souhlasu;

ad p) rozptylová studie musí podle vyhlášky č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, obsahovat seznam relevantních znečišťujících látek, což rozptylová studie obsahovala. Rozptylová studie se nezabývá křižovatkami na silnici I/35, protože jejich posouzení bylo předmětem odlišného řízení před správními orgány. Ke stavebním úpravám v okolí záměru došlo až po vydání studie a z žádného právního předpisu nevyplývá, že byl měl stavebník podklady pro územní řízení průběžně aktualizovat. Ze všech předložených podkladů i rozptylové studie vyplývá, že záměr OD Kaufland nebude mít negativní vliv na životní prostředí v dané lokalitě;

ad q) ke smlouvě o právu provést stavbu se smlouvou o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene byl vyhotoven dodatek č. 2 a článek VI. této smlouvy byl změněn tak, že platnost smlouvy se prodlužuje do 31. 12. 2020. Pro platnost stanovisek je rozhodující, zda byly platné v době podání žádosti o vydání rozhodnutí, a poté to, zda nedošlo ke změně obsahu zaktualizovaných vyjádření správců inženýrských sítí. Žalobkyně b) však není legitimována namítat neplatnost smlouvy či stanovisek, protože tvrzená „porušení" by nemohla mít za následek zkrácení veřejných subjektivních práv žalobkyně b). Stavebník je držitelem aktualizovaných souhlasných vyjádření správců sítí, která jsou svým obsahem totožná s těmi, které jsou součástí spisu. Stavebník doplnil, že závěr zjišťovacího řízení na rekonstrukci silnice I/35 byl součástí spisu, jelikož byl fyzicky ve spisu přítomen;

ad r) žalobkyně b) namítala „nedoručení" grafické části územního rozhodnutí, i když z obsahu žalobkyní b) předkládaných námitek je zjevné, že po celou dobu územního řízení byla plně seznámena s každou jeho částí a s obsahem spisu, jehož součástí byla a je mj. i ona grafická část. Taková vada by nemohla mít žádný vliv na přezkoumatelnost či zákonnost územního, resp. nového územního rozhodnutí;

ad s) záměr stavebníka je v souladu s územním plánem, který s využitím plochy pro stavbu občanské vybavenosti počítá a považuje ji za vhodnou. Záměr je tedy urbanisticky vhodný umístit do dané lokality;

ad t) podle stavebníka záměr výstavby OD Kaufland na rozdíl od tvrzení žalobkyně b) přispěje ke zlepšení kvality pohody bydlení tím, že bývalý areál ČSAD bude upraven.

Vyjádření Svatopluka Maléře

14. Svatopluk Maléř navrhl zamítnutí obou žalob.

15. K žalobě žalobce a) Svatopluk Maléř uvedl, že stavba OD Kaufland bude pro dané území méně zatěžující než původní areál ČSAD. Záměr OD Kaufland je v souladu s územním plánem, dle kterého je možné pozemek využít například za účelem občanské vybavenosti, jako je obchod a služby. Pokud s tím žalobce a) nesouhlasil, měl brojit proti územnímu plánu, nikoli rozhodnutí v územním řízení. Pan Maléř upřesnil, že poskytnul stavebníkovi souhlas s umístěním OD Kaufland, který stále trvá.

16. K žalobě žalobkyně b) se Svatopluk Maléř vyjádřil tak, že je přímým sousedem žalobkyně b) a s jejími zjištěními se neztotožňuje. Ulice Meziříčská je slepou větví, není na ní téměř žádný provoz. Výstavba záměru nepočítá se zvýšením provozu u domu žalobkyně b). Zopakoval, že se žalobkyně b) proti možné výstavbě v areálu ČSAD měla bránit při přijímání územního plánu a že poskytnul stavebníkovi souhlas s umístěním záměru, který stále trvá.

VI. Repliky a následující vyjádření stran

17. Žalobce a) podáním ze dne 18. 6. 2018 doplnil k důkazům Odborné stanovisko doc. Michala Vojtíška, Ph.D., k dokumentaci EIA k dopadu záměru výstavby obchodního centra Kaufland v Rožnově pod Radhoštěm na kvalitu ovzduší v přilehlé obytné zástavbě ze dne 8. 6. 2018. Předmětem přiloženého odborného stanoviska byl dopad případné realizace záměru výstavby OD Kaufland na kvalitu ovzduší v přilehlé oblasti, a to zejména s ohledem na emise ze spalovacích motorů a motorové dopravy. Z přiloženého stanoviska podle žalobce a) mimo jiné vyplývá, že závěry rozptylové studie jsou v některých případech založeny na chybných úvahách, studie pracuje s pochybnými vstupními daty, je v zásadních aspektech výpočtu koncentrací škodlivin nepřezkoumatelná, neboť zásadní vstupní údaje jsou nedostatečně podrobné, neúplné nebo absentují.

18. Podáním ze dne 22. 6. 2018 stavebník sdělil, že považuje stanovisko doc. Vojtíška, které rozšiřuje žalobní body, za nepřípustné z důvodu koncentrace řízení. Stavebník uvedl, že podle § 11 odst. 1 zákona o ochraně ovzduší není záměr OD Kaufland vyjmenovaným stacionárním zdrojem emisí a není tedy povinné ohledně něj zpracovávat rozptylovou studii. Rozptylová studie z roku 2011 je vzhledem k existenci nového souhlasného stanoviska dle stavebníka historickým dokumentem, jehož přezkum je zcela neopodstatněný.

19. V replice ze dne 4. 6. 2018 žalobkyně b) k vyjádření stavebníka k její žalobě uvedla, že v průběhu správního řízení nebylo vysvětleno, proč bylo vhodné v rozptylové studii jako pozaďové znečištění uvádět průměr emisních koncentrací vycházejících z měřících stanic ze Zlína a Vsetína. Žalobkyně b) uvedla, že nařízení vlády č. 350/2002 Sb., na které odkazoval stavebník, v době zpracování první ani druhé rozptylové studie nebylo platné ani účinné. V době zpracování obou rozptylových studií bylo platné (a účinné) nařízení vlády č. 597/2006 Sb., o sledování a vyhodnocování kvality ovzduší, které uvádí omezení předmětné metody (stejně jako metodická příručka k metodě SYMOS 91). K těmto omezením se autoři studie nijak nevyjádřili ani je neuvedli. Zopakovala, že v rozptylové studii nedošlo k posouzení emisí vznikajících při otěru pneumatik a brzdových destiček. Stavebník měl za dobu trvání řízení dostatečný čas k měření emisí v místě záměru a mohl tak získat relevantní údaje; správní orgán měl po stavebníkovi toto měření požadovat.

20. Žalobkyně b) v replice ze dne 19. 6. 2018 k vyjádření žalovaného a Svatopluka Maléře předložila Odborné stanovisko doc. Michala Vojtíška, Ph.D., k dokumentaci EIA k dopadu záměru výstavby obchodního centra Kaufland v Rožnově pod Radhoštěm na kvalitu ovzduší v přilehlé obytné zástavbě ze dne 8. 6. 2018 [tedy shodné stanovisko jako žalobce a) v podání ze dne 18. 6. 2018]. Doplnila, že z odborného posudku vyplývá, že rozptylová studie pracuje s pochybnými daty, je v zásadních aspektech výpočtu koncentrací škodlivin nepřezkoumatelná,

„neboť zásadní vstupní údaje jsou nedostatečně podrobné, neúplné nebo absentují“, dojde k zvýšení koncentrací částic a benzopyrenu. Podklady, na základě kterých rozhodoval žalovaný, jsou vadné. Měla za to, že je na stavebníkovi, aby přepracoval projekt tak, aby se na něj vešla i izolační zeleň. Vizualizace stavby pro územní řízení na pozemku parc. č. 1005/6 stromy obsahuje.

21. Na repliku žalobkyně b) reagoval dne 22. 6. 2018 stavebník. Ve svém podání sdělil, že záměr OD Kaufland by byl v současné době podlimitním záměrem a zopakoval vyjádření k žalobním bodům. Považoval repliku žalobkyně b) za nadbytečnou a tvrzení v ní uvedené za nepodložené.

VII. Jednání ve věci před krajským soudem

22. Během jednání krajského soudu ve věci sp. zn. 65 A 58/2017, které se uskutečnilo dne 26. 6. 2018, zástupce žalobce a) doplnil, že žalobce a) během řízení před všemi správními orgány brojil proti rozptylové studii, žalovaný však na jeho připomínky v druhém odvolacím řízení dostatečně nereagoval. Pro podporu svých tvrzení žalobce a) v řízení před krajským soudem předložil k důkazu stanovisko docenta Vojtíška ze dne 8. 6. 2016. Žalobce a) měl za to, že žalovaný splnil pouze část povinností stanovených rozsudkem Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 22 A 42/2014, protože toliko vysvětlil důvody použití matematického modelu. Vzhledem k nepřezkoumatelnosti rozptylové studie coby závazného podkladu stanoviska EIA je napadené rozhodnutí žalovaného vadné.

23. Zástupkyně žalovaného k žalobě žalobce a) sdělila, že by krajský soud měl posoudit pouze žalobní námitku týkající se použití matematického modelu, protože ostatní žalobní námitky vypořádal již Krajský soud v Ostravě v rozsudku sp. zn. 22 A 42/2014. Žalovaný se v souladu s právním názorem Krajského soudu v Ostravě v druhém odvolacím řízení podrobně zabýval použitím matematického modelování koncentrace škodlivých částic v ovzduší na základě využití nejlépe vypovídajících (co do počtu měřených škodlivin) a použitelných měřících stanic namísto měření škodlivých částic přímo na místě. Žalovaný dospěl k závěru, že způsob výpočtu koncentrace škodlivých látek vlivem umísťovaného záměru v rozptylové studii pro posouzení vlivu záměru na životní prostředí je vhodným a standardním postupem, který mohly správní orgány po stavebníkovi požadovat.

24. Během jednání krajského soudu ve věci sp. zn. 65 A 59/2017, které uskutečnilo taktéž 26. 6. 2018, zástupce žalobkyně b) nesouhlasil s argumentací stavebníka, že v současné době projednávaný záměr již nepodléhá posouzení EIA, protože krajský soud rozhoduje podle právního stavu účinného v době vydání napadeného rozhodnutí. Žalobkyně b) zaslala krajskému soudu k důkazu vyjádření docenta Vojtíška interpretující vstupní data rozptylové studie, kde je uvedeno, že jsou studené starty vozidel zásadním zdrojem imisí. Rozptylová studie s touto hodnotou nepočítala, zohlednila pouze plynulou jízdu vozidel; rozptylová studie je proto zatížena chybou na vstupech. Žalovaný také nevysvětlil, proč použil pro měření imisního zatížení data z měřících stanic ve Zlíně a Vsetíně, jak mu uložil Krajský soud v Ostravě v předchozím rozhodnutí sp. zn. 22 A 42/2014, a proč vstupní hodnoty pro matematický model nelze zjistit místním měření. Použitá metoda Symos má své limity, nelze ji použít v členitém terénu a Rožnov pod Radhoštěm od Zlína dělí hřeben Karpat. Podle zástupce žalobkyně b) ze souhlasu Svatopluka Maléře nevyplývá souhlas s izolační zónou zeleně, tento souhlas proto chybí. Dále k zeleni sdělil, že ochranná pásma komunikací nemohou bránit podmínce nebo realizaci podmínky stanovené v územním plánu; pokud kvůli ochranným pásmům není možné zeleň vysadit, měl na to stavebník reagovat navržením menší stavby obchodního domu. Podmínka územního plánu týkající se odclonění zelení je stanovena pro všechny způsoby využití daných pozemků, což vyplývá z bodu 6.1.8 územního plánu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.

25. Zástupkyně žalovaného uvedla, docent Vojtíšek není autorizovanou osobou dle zákona EIA a že žádné tvrzení či důkaz žalobkyně b) dostatečně nezpochybnil rozptylovou studii. Krajský soud v Ostravě v předchozím rozhodnutí žalovanému neuložil provést místní měření, jak tvrdí žalobkyně b), ale povinnost zdůvodnit použití matematického modelu. K důkazům týkajícím se stanovisek a vyjádření správců sítí uvedla, že žalobkyně proti nim není oprávněna brojit, protože nezasahují do jejích práv. Námitka týkající se zeleně směřuje do souladu s územním plánem. U plochy, na které je umísťovaná stavba, se předvídá průmyslové a výrobní využití, přičemž obchodní dům za průmyslové a výrobní využití nelze považovat. Obchod a služby jsou vedeny v územním plánu jako přípustné využití území. Je sporné, zda je pozemek parc. č. 1005/6 součástí areálu. Stavební úřad umisťuje stavby a nikoli stromy, o kácení zeleně existuje již pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu.

26. Zástupce stavebníka na řízení doplnil, že podle rozsudku Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 22 A 42/2014 nebylo uspokojivě vysvětleno, proč a jaký model byl použit ve správním řízení při zpracování rozptylové studie, což žalovaný v napadeném rozhodnutí dostatečně vysvětlil. Toto bylo zhodnoceno kladně Odborem životního prostředí Krajského úřadu Zlínského kraje a Ministerstvem životního prostředí. Zástupce stavebníka doplnil, že na straně č. 4 protokolu o měření je uvedeno, že měření probíhalo i v jiných částech silnice I/35 dané lokality. Na pozemku, na kterém bude záměr OD Kaufland realizovaný, je podmínka zeleně splněna, dokonce překračuje trojnásobně zákonnou povinnost. Zeleň, na kterou odkazuje žalobkyně b), s tímto nesouvisí.

VIII. Relevantní skutečnosti vyplývající ze spisu a důkazy provedené soudem

27. Ze správního spisu vyplynuly pro rozhodnutí věci tyto relevantní skutečnosti:

28. Stavebník podal dne 13. 6. 2012 u správního orgánu I. stupně žádost o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby *obchodní dům, trafostanice, požární nádrž, „reklamní zařízení" – stavby pro reklamu, přístřešek, úprava místní komunikace (okružní křižovatka), parkoviště pro 170 osobních vozidel, zpevněná plocha, chodníky, přípojka pitné vody, venkovní kanalizace včetně ORL, STL plynovod, STL plynovodní přípojka, telefonní přípojka, venkovní osvětlení areálu, přeložka veřejného osvětlení a sadové úpravy*, na pozemku st. p. 2568, p. č. 3549, 3608, parc. č. 1002/3, 1002/84, 1002/103, 1005/1, 1005/5, 1005/6, 1007/1, 1009/5, 1012/2, 1012/8, 1012/15, 1012/19, 1012/20, 3601/1, 3601/21, 3728/38, 6370, 6371, 6372, 6373, 6374 v katastrálním území Rožnov pod Radhoštěm stavebníka Kaufland Česká republika v. o. s. Správní orgán I. stupně oznámil veřejnou vyhláškou ze dne 8. 10. 2012, č. j. MěÚ-RpR/38991/2012, zahájení územního řízení ve věci uvedené žádosti a nařídil veřejné ústní jednání spojené s ohledáním na místě na den 13. 11. 2012.

29. Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, vydal stanovisko k posouzení vlivů provedené záměru na životní prostředí ze dne 4. 10. 2011, č. j. KUZL 33179/2011, podle § 10 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o posuzování vlivů"), ve kterém vyslovil souhlasné stanovisko k danému záměru a stanovil podmínky pro fázi přípravy záměru.

30. Dne 1. 3. 2011 zpracovala autorizovaná osoba EKOME, s. r. o., rozptylovou studii č. 30/11 pro stavbu Obchodní dům Kaufland Rožnov pod Radhoštěm, která sloužila jako podklad pro zpracování stanoviska EIA.

31. Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, vydal dne 4. 10. 2011 souhlasné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí, č. j. KUZL 33179/2011.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.

32. Krajská hygienická stanice Zlínského kraje vyslovila souhlasné stanovisko k dokumentaci stavby „Obchodní dům Kaufland Rožnov pod Radhoštěm“ ze dne 22. 2. 2012, č. j. KHSZL 01627/2012.

33. Rozhodnutím ze dne 3. 5. 2013, č. j. MěÚ-RpR/03914/2013, správní orgán I. stupně vyhověl žádosti stavebníka a vydal územní rozhodnutí. Žalobce a) a žalobkyně b) napadli územní rozhodnutí odvoláním ze dne 3. 6. 2013. Rozhodnutím ze dne 31. 12. 2013, č. j. KUZL 536/2014 (I. rozhodnutí žalovaného v odvolacím řízení), žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně v části změnil a ve zbytku potvrdil. Žalobce a) podal proti I. rozhodnutí žalovaného v odvolacím řízení správní žalobu. Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 26. 4. 2016, č. j. 22 A 42/2014-93, I. rozhodnutí žalovaného v odvolacím řízení zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Zavázal žalovaného právním názorem, že je nutné, aby se vyjádřil ke správnosti použité metody (matematického modelu) a její rovnocennosti vzhledem k měření in situ a použitelnosti údajů z měřících stanic ve Zlíně a Vsetíně. Proti I. rozhodnutí žalovaného v odvolacím řízení brojila žalobou u Krajského soudu v Ostravě i žalobkyně b). Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 23. 6. 2016, č. j. 22 A 41/2014-46, žalobu odmítl z důvodu neodstranitelného nedostatku podmínky řízení spočívající ve formální a materiální neexistenci žalobou napadeného rozhodnutí, které bylo zrušeno k žalobě žalobce a). Krajský soud v Ostravě se tedy žalobou žalobkyně b) věcně nezabýval.

34. Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, se ve sdělení ze dne 28. 8. 2013, č. j. KUZL 56235/2013, vyjádřil k žádosti o potvrzení nebo změnu koordinovaného závazného stanoviska Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm, odboru životního prostředí, ze dne 24. 5. 2012, č. j. MěÚ-RpR/OŽP/04558/2012/SIT54-246.6, a k námitkám uplatněným proti stanovisku k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí (EIA) vydanému Krajským úřadem Zlínského kraje, odborem životního prostředí a zemědělství, dne 4. 10. 2011, č. j. KUZL 33179/2011, v tom smyslu, že trvá na obsahu Stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí (EIA) ze dne 4. 10. 2011, č. j. KUZL 33179/2011, považuje jej za platné a jeho podmínky za závazné pro všechna navazující správní řízení. Ke koordinovanému závaznému stanovisku Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm, odboru životního prostředí, ze dne 24. 5. 2012, č. j. MěÚ-RpR/OŽP/04558/2012/SIT54-246.6, krajský úřad jako orgán EIA uvedl, že jej potvrzuje, neboť neshledal, že by bylo vydáno v rozporu s právními předpisy.

35. Ministerstvo zdravotnictví vydalo závazné stanovisko dne 7. 11. 2013, č. j. 31477/2013-OVZ23.8.13, jímž potvrdilo závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Zlínského kraje ze dne 14. 3. 2013, č. j. KHSZL 04741/2013, k projektové dokumentaci „Obchodní dům Kaufland Rožnov pod Radhoštěm“.

36. Ministerstvo životního prostředí vydalo dne 4. 1. 2016 posouzení závazného stanoviska orgánu EIA (stanovisko ze dne 20. 4. 2015, č. j. KUZL 22526/2015), č. j. 78545/ENV/15, kterým závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, jako orgánu EIA potvrdilo.

37. Žalovaný oznámením ze dne 10. 6. 2016, č. j. KUZL 40811/2016, informoval účastníky řízení o pokračování v odvolacím řízení po zrušení I. rozhodnutí žalovaného v odvolacím řízení Krajským soudem v Ostravě. Zároveň jim sdělil, že v souladu s právním názorem Krajského soudu v Ostravě, obsaženém ve výše uvedeném rozsudku tohoto soudu, vyzve dotčený orgán na úseku posuzování vlivů na životní prostředí k poskytnutí součinnosti při vypořádání námitek proti stanovisku EIA, resp. závaznému stanovisku dotčeného orgánu vypracovanému na základě posudku EIA pro předmětný záměr.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.

38. Žalovaný podal u Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, jako orgánu EIA žádost o součinnost při vypořádání námitek odvolatelů proti stanovisku EIA, žádost o přezkum stanoviska EIA v rámci odvolacího řízení proti rozhodnutí o umístění stavby ze dne 16. 6. 2016, č. j. KUZL 42491/2016.

39. Stavebník předložil žalovanému vyjádření zpracovatele rozptylových studií pana Jakuba Bucka k hodnocení stávající imisní zátěže a modelování znečišťování ovzduší rozptylovými studiemi (matematickým modelem) a vyjádření k rozptylové studii č. 30/11 ze dne 1. 3. 2011, vypracované Ing. Josefem Greslem a Ing. Jaroslavem Šilhákem jako autorizovanými osobami dne 27. 6. 2016.

40. Dne 22. 7. 2016 obdržel žalovaný od orgánu EIA Sdělení k žádosti o součinnost při vypořádání námitek odvolatelů proti stanovisku EIA a k žádosti o přezkum stanoviska EIA v rámci odvolacího řízení proti rozhodnutí o umístění stavby OD Kaufland v Rožnově pod Radhoštěm, ze dne 21. 7. 2016, č. j. KUZL 51286/2016.

41. Žalovaný následně napadeným rozhodnutím změnil a ve zbytku potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

42. V průběhu řízení před krajským soudem předložil stavebník Akustickou studii k předmětné stavbě ze dne 24. 8. 2017, vypracovanou Ing. Josefem Greslem, ze které vyplývá, že provoz technologických zařízení souvisejících se stavbou záměru nebude mít významný vliv na okolní obytnou zástavbu a že přes vysokou intenzitu dopravy v místě záměru nelze předpokládat další zvyšování dopravy na silnici I/35 v souvislosti výstavbou OD Kaufland. Stavebník dále předložil souhlas s vydáním územního rozhodnutí a stavebního povolení Svatopluka Maléře ze dne 11. 1. 2017, ze kterého krajský soud zjistil, že Sv. Maléř udělil stavebníkovi souhlas s umístěním s vybudováním stavby záměru OD Kaufland, vydáním stavebního povolení a vybudováním stavby úpravy místní komunikace, parkoviště a chodníků. Stavebník předložil stanoviska správců sítí: GASNET s.r.o., Vodovody a kanalizace, a.s., ČEZ distribuce, a.s., 4M Rožnov spol. s. r. o., TKR Jašek – telefonní a kabelové rozvody, spol. CETIN, EA ENERGOAQUA a. s., ze kterých krajský soud zjistil, že na jejich základě byla prodloužena platnost kladných stanovisek vydaných shodnými subjekty. Z předloženého dodatku č. 1 ke smlouvě o právu provést stavbu se smlouvou o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene uzavřený dne 11. 8. 2015 vyplynulo, že stavebník s městem Rožnov pod Radhoštěm upravil vybudování stavby okružní křižovatky, stavby chodníků a sjezdů, veřejného osvětlení a STL plynovodu podle projektové dokumentace. V dodatku č. 2 ke smlouvě o právu provést stavbu se smlouvou o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene uzavřeného dne 24. 11. 2016 smluvní strany upravily, že nebude-li započato s realizací stavby záměru do 31. 12. 2020 nebo nemovitosti nebudou touto stavbou dotčeny, pozbývá smlouva platnosti (ruší se). Stavebník dále předložil protokol o zkoušce č. 192/17, zpracovaný společností Ekome dne 31. 7. 2017, jehož obsahem bylo měření hluku z provozu na komunikacích plánované výstavby OD Kaufland. Jedním z měřících míst byla nemovitost ve vlastnictví žalobkyně b), u které proběhlo měření ve dvou bodech s výsledky 52, 8 a 54,6 dB v denní době a 47, 6 a 49,4 dB v noční době.

43. Žalobci a) a b) předložili krajskému soudu odborné stanovisko docenta Vojtíška ze dne 8. 6. 2018, které se zabývalo rozptylovou studií a závěry v ní uvedenými. Z něj krajský soud zjistil, že zpracovatel stanoviska považoval rozptylovou studii za chybnou, protože vycházela z chybných emisních faktorů MEFA, dále uvedl, že rozptylová studie pracuje s pochybnými vstupními daty. Zpracovatel měl za to, že realizací záměru dojde zvýšení emisí částic a benzopyrenu, a že je rozptylová studie nepřezkoumatelná.

IX. Posouzení věci krajským soudem

44. Krajský soud ověřil, že žaloby podaly osoby k tomu oprávněné, po vyčerpání řádných opravných prostředků a žaloby splňují všechny formální náležitosti. Žalobci podali žaloby ve lhůtě dle § 72 odst. 1 s. ř. s. Jsou tedy věcně projednatelné.

45. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s., přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Krajský soud tedy musel vycházet z právní úpravy účinné v době rozhodování správních orgánů a nemohl nijak zohlednit argumentaci žalovaného a stavebníka, že by v současné době byl záměr OD Kaufland záměrem podlimitním, nevyžadujícím posouzení EIA, jak vyplývá z novelizace zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, provedené zákonem č. 39/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. K této skutečnosti nemohl krajský soud přihlédnout.

46. Krajský soud dále uvádí, že Krajský soud v Ostravě věcně rozhodoval již o žalobě žalobce a), nikoli o žalobě žalobkyně b), jejíž žalobu usnesením ze dne 23. 6. 2016, č. j. 22 A 41/2014-46, odmítl. U žalobkyně b) tak nemohla nastat překážka věci rozhodnuté a krajský soud musel všechny její námitky vypořádat, ačkoli se některými z nich již zabýval Krajský soud v Ostravě v rozsudku sp. zn. 22 A 42/2014 ve věci žalobce a).

47. Krajský soud dále uvádí, že rozptylová studie, proti které žalobci brojí, sice nebyla jako taková obligatorním podkladem vydání územního rozhodnutí, ale jednalo se o podklad pro zpracování stanoviska EIA, z jehož údajů a hodnocení orgány EIA vycházely. Žalobci tak byli oprávněni brojit proti obsahu rozptylové studie námitkami, což činili opakovaně v průběhu celého územního řízení. Obsah rozptylové studie tak mohl být předmětem soudního přezkumu.

ad a, e) Neposouzení vlivu stavby na emisní zatížení území, neprovedení řádného měření emisí

48. Krajský soud se nejprve zabýval tím, zda se žalovaný řídil právním názorem, kterým jej zavázal Krajský soud v Ostravě v rozsudku sp. zn. 22 A 42/2014. Krajský soud v Ostravě v uvedeném rozsudku vyslovil, že *„v územním řízení nebylo uspokojivě vysvětleno, zda a proč je přípustné nahradit měření škodlivých částic na místě samém pouhým matematickým modelováním. Je-li Zlín vzdálen od Rožnova pod Radhoštěm zhruba 40 km, vystává zde prima facie pochybnost o možnostech plnohodnotného nahrazení měření na místě samém použitým matematickým modelováním. Napadené rozhodnutí i jeho podkladové úkony správních orgánů vycházejí z matematicky vymodelovaných údajů rozptylové studie, aniž se jakkoli vyjadřují ke správnosti použité metody a její rovnocennosti vzhledem k měření in situ. Soud má – při použití argumentu ad absurdum – za to, že pokud by měl takový matematický model platit vždy (bez potřebného odůvodnění jeho použití ve vztahu ke každému konkrétnímu případu), bylo by možno vypočítat počet škodlivých částic obsažených v ovzduší v Rožnově pod Radhoštěm i podle měření provedeného např. na Jižním pólu“*. S ohledem na výše uvedený právní názor Krajského soudu v Ostravě žalovaný v napadeném rozhodnutí na straně 35-39 a 52-55 vyčerpávajícím způsobem odůvodnil, proč je potřeba při zkoumání budoucích poměrů použít matematický model a taktéž podrobně vysvětlil, z jakých důvodů zpracovatel rozptylové studie použil data z měřících stanic ve Vsetíně a Zlíně, nikoli ze stanic, které se nacházejí blíže Rožnovu pod Radhoštěm. Úvaha žalovaného o tom, zda jsou tato data použitelná jako vstupní údaj současného znečištění v dané oblasti však chybí. Krajský soud má za to, že žalovaný nevysvětlil, proč bylo možné nahradit vstupní data získaná měřením na místě daty ze vzdálených měřících stanic pro provedení výpočtu v matematickém modelu.

49. Krajský soud zjistil, že žalovaný při vypořádání této námitky odkázal a citoval z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 12. 2016, č. j. 30 A 76/2014-111, a vycházel z vyjádření

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.

k rozptylové studii ze dne 27. 6. 2016. Ve vyjádření k rozptylové studii zpracovatel studie uvedl, že vzhledem k tomu, že se jedná o plánovaný záměr, je nutné pro stanovení příspěvku záměru k imisnímu zatížení území použít výpočet, protože monitoring stavu ovzduší v místě samém nesdělí žádnou informaci o plánovaném provozu záměru. K tomu krajský soud uvádí, že s tímto závěrem žalobci nepolemizovali, v žalobách uvedli, že si jsou vědomi, že pro zjištění budoucího stavu imisního zatížení je nutné použít matematický model. Nebrojili tedy proti vlastnímu použití matematického modelu, ale nesouhlasili s tím, jaká do něj byla vložena vstupní data o současném imisním zatížení oblasti.

50. Z výše uvedeného vyplývá, že žalovaný pochopil rozsudek Krajského soudu v Ostravě v užším smyslu, protože se zabýval toliko vlastním použitím matematického modelu. Krajský soud v Ostravě ale žádal i vysvětlení, proč jsou použita jako vstupní data údaje z měřících stanic ve Vsetíně a Zlíně. Žalovaný nezdůvodnil, proč jsou data použitelná s ohledem na umístění stacionárních měřičů ve Zlíně a Vsetíně, zejména neargumentoval konkrétní situací v území – členitostí terénu, pohořím mezi měřícími stanicemi a Rožnovem pod Radhoštěm, typem zástavby. Svou argumentaci opřel z hlavní části o rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 21. 12. 2016, č. j. 30 A 76/2014-111. K tomu krajský soud uvádí, že uvedený rozsudek Krajského soudu v Brně přezkoumal ke kasační stížnosti Nejvyšší správní soud a v rozsudku ze dne 25. 1. 2018, č. j. 10 Asa 47/2017-49, bod 26, vyslovil, že Nejvyšší správní soud *„ve shodě se stěžovatelkou nepovažuje za vhodné, aby se imisní zatížení v Rožnově pod Radhoštěm vypočítávalo za pomoci údajů z měřicích stanic umístěných desítky kilometrů od tohoto místa (ve Zlíně a ve Vsetíně). Krajský soud k tomu uvedl, že tato města leží v přiměřené vzdálenosti a jsou srovnatelně či více imisně zatížena, neboť jsou větší a doprava je v nich intenzivnější. Podle NSS ale takto získané údaje nelze bez dalšího přenášet do jiného území – roli zde nehraje jen velikost sídla jako takového, ale také třeba jeho umístění v krajině a navazující rozptylové podmínky. To, že je město menší, nevylučuje, aby jím procházela důležitější a intenzivněji využívaná komunikace“*. S názorem vysloveným Nejvyšší správním soudem se krajský soud v posuzované věci ztotožňuje.

51. Krajský soud nevylučuje *a priori* použití dat ze stacionárního měřiče mimo dané území pro matematický výpočet budoucího imisního zatížení, ale vždy je potřeba zohlednit konkrétní okolnosti případu, tj. vzdálenost stanic od daného území, členitost terénu mezi oběma body, reprezentativnost vybraných měřících stanic (která je v posuzované věci uvedena „na hranici reprezentativnosti“, viz bod 52 odůvodnění rozsudku). Správní orgán tak musí použití vstupních dat ze vzdálených měřících stanic pro modelování přesvědčivě odůvodnit. Žalovaný při posouzení této otázky vycházel z vyjádření k rozptylové studii, ve které její zpracovatel uvedl, že imisní monitoring se v projektové přípravě obchodních řetězců či jiných rozsahem podobných staveb neprovádí. Dále doplnil, že *„data z nové měřící stanice musí být zaznamenávána dlouhodobě alespoň rok, aby mohla být dále interpretována jako reprezentativní vzorek pro stanovení průměrných ročních koncentrací. Jedná se o velmi nákladnou záležitost (v řádu statisíců) a v rámci projektové přípravy záměrů obdobného rozsahu se nevyužívá“*. Z vyjádření zpracovatele tedy vyplývá, že měření na místě není možné, protože by trvalo minimálně rok a bylo by nákladné. Toto zdůvodnění převzal žalovaný do napadeného rozhodnutí. Krajský soud však argumentaci založenou toliko na ceně a délce měření nepovažuje za dostatečnou a přesvědčivou.

52. Z rozptylové studie krajský soud zjistil, že její zpracovatel při zdůvodnění použitých vstupních dat toliko popsal měřící stanice Valašské Meziříčí – Masarykova, Vsetín – hvězdárna a Zlín, následně pro výpočet použil hodnoty naměřené ve Zlíně a Vsetíně. U stanice Vsetín – hvězdárna uvedl, že se nachází v málo zvlněném terénu, v horní nebo střední části strmějšího svahu, v částečně zastavěné, částečně nezastavěné ploše a na okraj obce, reprezentativnost 4-50 km. Měřící stanici Zlín popsal jako pozaďovou, předměstskou, s řídkou nízkopodlažní zástavbou

(ves, vilová čtvrť), reprezentativnost 4-50 km. U obou měřících stanic uvedl, že jsou umístěny „cca 16,2 km jihozápadně od nového zdroje“, což je podle krajského soudu nesprávný údaj. Žalobkyně b) v žalobě uvádí, že je Vsetín vzdálen 35 km od záměru, Zlín 62 km od záměru. Žalovaný ve vyjádření k žalobě tato data činil spornými, uvádl, že se vzdálenost měří vzdušnou čarou, Vsetín je proto dle žalovaného vzdálen 18 a Zlín 44 km od záměru. Aniž by krajský soud hodnotil, zda je přesné tvrzení žalobkyně b) či žalovaného, z nahlédnutí do mapy jasně vyplývá, že zpracovatel studie uvedl u měřící stanice Zlín nesprávnou vzdálenost 16,2 km, tedy o několik desítek kilometrů kratší.

53. Krajský soud po prostudování rozptylové studie a napadeného rozhodnutí zjistil, že v jejich odůvodnění chybí jakékoli zohlednění specifik Rožnova pod Radhoštěm, z ničeho nevyplývá, proč údaje z měřících stanic umístěných v předměstských oblastech, ve vsi či vilové čtvrti, umístěných ve svahu, s řídkou zástavbou, jsou vhodné pro výpočet v oblasti, která dané charakteristice v některých bodech neodpovídá. Mezi záměrem a měřící stanicí ve Zlíně je vzdálenost více než 40 km [žalobkyně b) tvrdí 62 km], což také nebylo zohledněno. Krajský soud doplňuje, že mezi měřícími stanicemi a záměrem OD Kaufland se nachází Hostýnsko-vsetínská hornatina, jejíž vliv měl zpracovatel studie či žalovaný vyloučit. Stavebník ve vyjádření k žalobě odkazoval na metodickou příručku SYMOS'97 ATEM (metody pro modelový výpočet), ze které vyplývá, že *„metodika není použitelná pro výpočet znečištění ovzduší ve velmi členitém terénu a uvnitř městské zástavby (např. na křižovatkách nebo v kaňonech ulic)“*. I z uvedeného vyplývá, že existují případy, pro které nebude využití matematického modelu vhodné. Žalovaný proto měl v napadeném rozhodnutí přesvědčivě vysvětlit, proč bylo možné použít vstupní data z měřících stanic ve Zlíně a Vsetíně i přes shora popsaná specifika těchto stanic a daného území.

54. Z výše uvedených důvodů krajský soud dospěl k závěru, že přezkoumatelná úvaha žalovaného týkající se použití vstupních dat pro matematický model z měřících stanic ve Zlíně a Vsetíně chybí. Krajský soud se proto ztotožnil s námitkou a) žalobce a) a námitkou a) žalobkyně b) a dospěl k závěru, že je námitka důvodná.

ad b) Neposouzení změn v území s ohledem na aktuálnost stanoviska EIA.

55. Žalobce a) brojí proti tomu, že Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí, v závazném stanovisku k ověření souladu a závazném stanovisku k ověření změn, ze dne 20. 4. 2015, č. j. KUZL 22526/2015, a Ministerstvo životního prostředí v posouzení ze dne 4. 1. 2016, č. j. 78545/ENV/15, ve kterém posoudilo uvedené stanovisko, neposoudil vztah záměru k lokalitě, která v průběhu řízení před správními orgány doznala významných změn (zejména s ohledem na rekonstrukci komunikace I/35 a stavbu křižovatek).

56. Podle § 9a odst. 5 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí., příslušný úřad vydá závazné stanovisko k ověření změn záměru vždy, pokud je navazujícím řízením stavební řízení, a dále také v případě, že navazujícím řízením je řízení o změně stavby před jejím dokončením.

57. Podle § 9a odst. 5 téhož zákona nejméně 30 dnů před podáním žádosti o zahájení navazujícího řízení předloží oznamovatel příslušnému úřadu dokumentaci pro příslušné navazující řízení včetně úplného popisu případných změn oproti záměru, ke kterému bylo vydáno stanovisko. Příslušný úřad ověří na základě oznámení o zahájení řízení zaslaného tomuto úřadu správním orgánem příslušným k vedení navazujícího řízení každý záměr a vydá nesouhlasné závazné stanovisko, jestliže došlo ke změnám záměru, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí, zejména ke zvýšení jeho kapacity a rozsahu nebo ke změně jeho technologie, řízení provozu nebo způsobu užívání. Tyto změny jsou předmětem posuzování podle § 4 odst. 1 písm. f), který stanoví, že předmětem posuzování podle tohoto zákona jsou změny záměru, které

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.

by podle závazného stanoviska příslušného úřadu vydaného podle § 9a odst. 4 mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí.

58. Z citovaných ustanovení vyplývá, že zákon o posuzování vlivů na životní prostředí hovoří o změně záměru, nikoli o vlivu změn v okolí záměru, nově provedených staveb apod. Krajský úřad ve stanovisku ze dne 20. 4. 2015 nepochybil, pokud se zabýval změnami záměru OD Kaufland, konkrétně změnami systému vytápění. Uvedl, že zdrojem tepla bude technologické zařízení fungující na principu tepelného čerpadla vzduch-voda, které je oproti původně plánované plynové kotelně šetrným zdrojem energie pro životní prostředí. Dále shledal, že nedošlo ke změnám záměru, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí, zejména ke zvýšení kapacity záměru, rozsahu, technologie, řízení provozu či způsobu užívání. Toto odůvodnění potvrdilo Ministerstvo životního prostředí. Krajský soud neshledal provedenou úvahu nezákonnou.

59. Krajský soud vzhledem k citované právní úpravě dospěl k závěru, že správní orgány posoudily změnu záměru v souladu se zákonem o posuzování vlivů na životní prostředí a jejich odůvodnění je dostatečné. Správní orgány neměly v předmětném řízení povinnost zohledňovat změny v okolí záměru, nelze jim klást k tíži, že neplnily ničím nestanovenou povinnost.

60. Námitka b) není ze shora uvedených důvodů důvodná.

ad c) Nedodržení podmínek stanoviska EIA.

61. Krajský soud se zabýval tím, zda byly splněny podmínky stavené ve stanovisku EIA ze dne 20. 5. 2015. Žalobce a) měl za to, že nebyly splněny podmínky 14, 18, 19 a 24.

62. K podmínce č. 14 krajský soud uvádí, že Ředitelství silnic a dálnic jasně vyslovilo ve stanovisku ze dne 7. 11. 2011, č. j. SZ/2011-Ř, že s jakýmkoli jiným řešením než napojením záměru z Meziříčské ulice nesouhlasí. Obsahem správního spisu je tedy stanovisko Ředitelství silnic a dálnic, které jakékoli další jednání či řešení variant neumožňovalo, podmínka č. 14 byla naplněna. Podmínka č. 18 se týká zkvalitnění urbanistické úrovně. Krajský soud zjistil, že stavebník záměr upravil tak, aby architektonická a urbanistická úroveň byla vyšší, s čímž se správní orgán I. stupně vypořádal na str. 20 a žalovaný na str. 33 a 34 napadeného rozhodnutí. Byla upravena fasáda záměru, zvětšeno zastřešení, záměr má být zastřešen sedlovou střechou s malým sklonem. Podmínka č. 18 tak byla splněna. K podmínce č. 19 krajský soud uvádí, že stavebník svou povinnost zapracovat do dokumentace chodník splnil. Do vybudování chodníku podél dalších částí ulice Meziříčská není však stavebník oprávněn zasahovat či jej ovlivnit. K podmínce č. 24 týkající se sadových úprav krajský soud sděluje, že kácení dřevin a náhradní výsadba je předmětem řízení o povolení ke kácení dřevin podle § 8 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, které se týká obecné ochrany dřevin rostoucích mimo les ve smyslu § 7 téhož zákona. Konkrétní řešení jednotlivých druhů dřevin bude předmětem navazujících řízení. Krajský soud tak neshledal porušení podmínek EIA, námitka c) není důvodná.

ad d) Nedostatky územního řízení

63. Krajský soud se neztotožňuje z námitkou žalobce a), že měl žalovaný povinnost vrátit věc správnímu orgánu I. stupně. Je třeba uvést, že řízení před správním orgánem I. stupně a řízení odvolací tvoří jeden celek (zásada jednotnosti řízení), odvolací správní orgán proto může odstranit vady odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně tím, že odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí doplní svým odůvodněním (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. února 2013, č. j. 6 Ads 134/2012-47). K dalším namítaným vadám krajský soud odkazuje na vypořádání námitky g). Námitka d) není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.

ad f) Vadná vstupní data pro modelové výpočty

64. Žalobkyně b) namítala, že veškeré výpočty dopadu na životní prostředí vycházely z údaje, že obchodní dům Kaufland bude provozován od 7 do 20 hodin. S touto námitkou se krajský soud neztotožňuje. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že provozní doba do 22 hodin je uvedena v Dokumentaci k hodnocení vlivů na životní prostředí (na str. 23), Autorizovaném posouzení vlivů na veřejné zdraví (na str. 5, 7, 8), napadeném rozhodnutí (na str. 55), stanovisku krajské hygienické stanice ze dne 14. 3. 2013, č. j. KHSZL 04741/2013 (na str. 3) a závazném stanovisku Ministerstva zdravotnictví ze dne 7. 11. 2013, č. j. 31477/2013-OVZ23.8.13 (na str. 3).

65. Jediná zmínka o provozu záměru OD Kaufland do 20 hodin se nachází ve zmiňovaném Autorizované posouzení vlivů na veřejné zdraví v bodě 5.3, týkajícím se charakteru expozice. Zpracovatel autorizovaného posouzení v části 5.3 dospěl k závěru, že charakter expozice vůči fyzikálním a chemickým látkám je trvalý. Krajský soud má za to, že hodnocení provozní doby do 22 hodin při zkoumání charakteru expozice nemohlo nijak zasáhnout do práv žalobkyně b). I kdyby zpracovatel posouzení hodnotil provozní dobu OD Kaufland do 22 hodin, na jeho závěru o trvalém charakteru expozice by to nic nezměnilo, ba naopak, prodloužení provozní doby by jeho závěr podpořilo. Krajský soud autorizované posouzení vlivů podrobně prostudoval a neshledal další zmínku o provozní době do 20 hodin. Provozní doba do 20 hodin nebyla v autorizovaném posouzení použita v žádném z výpočtů, ze kterých by správní orgány mohly při rozhodovací činnosti vycházet.

66. Vzhledem k tomu, že uvedení provozní doby do 20 hodin v autorizovaném posouzení vlivů závěry tohoto posouzení nemohlo ovlivnit v neprospěch žalobkyně b) a všechny podklady pro rozhodnutí správních orgánů vycházejí z provozní doby do 22 hodin, dospěl krajský soud k závěru, že námitka f) není důvodná.

ad g) Vady hlukové studie

67. Krajský soud má za to, že žalobkyně b) nemůže argumentovat tím, že areál ČSAD dočasně nebyl v provozu. Správní orgány správně zohlednily data z doby, kdy areál fungoval, tedy do tohoto areálu vjížděla nákladní auta a autobusy. Dočasné nevyužívání areálu není stálým stavem, nebylo vyloučeno, že původní vlastník pozemků mohl tento areál zase začít využívat. Ke shodným závěrům dospěl Krajský soud v Ostravě v rozsudku sp. zn. 22 A 42/2014, ve kterém vyslovil, že *„nelze vycházet při posouzení nárůstu této zátěže z přechodně utlumeného provozu v daném areálu. Ze spisové dokumentace vyplývá, že daný utlumený provoz byl správním orgánům znám a nevycházely z něj proto, že se jedná o faktor dočasný. Svou premisu, odlišnou od premisy žalobce, správní orgány racionálně zdůvodnily a zohlednily při formulaci závěru o nehodnotitelném nárůstu hlukové zátěže“*.

68. Krajský soud tak neshledal žádné pochybení správních orgánů v tom, že zohlednily účel daného areálu a údaje o zatížení z doby jeho provozu. Námitka g) tak není důvodná.

ad h) Nesprávné posouzení vlivu obchodních domů Billa a Lidl na provoz OD Kaufland

69. Shodnou otázkou se taktéž zabýval Krajský soud v Ostravě v rozsudku sp. zn. 22 A 42/2014, který uvedl, že *„u hodnocení zvýšení dopravního zatížení vznikl mezi stranami spor o vliv záměru na využití dosavadních obchodních domů Billa a Lidl. Žalovaný v napadeném rozhodnutí i žalobce v žalobě se vzájemně obviňují z nepodložených tvrzení, přičemž krajský soud dává za pravdu oběma, neboť ze strany obou jde o spekulace, které nemají podklad ve spisovém materiálu“*. Se závěry Krajského soudu v Ostravě se krajský soud ztotožňuje a doplňuje, že tvrzení o odčerpání dopravy z areálu Billa a Lidl nebylo nosnou argumentací správních orgánů, sloužilo pouze k dokreslení situace. Žalobkyně své argumenty nepodpořila konkrétními tvrzeními týkajícími se dopravy u areálu Billa a Lidl, pouze obecně zdůvodňovala zvýšení dopravního zatížení v okolí záměru. Za této situace krajský soud

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.

v souladu se závěry vyslovenými Krajským soudem v Ostravě uzavírá, že domněnky žalobkyně i správních orgánů nevycházejí z konkrétních podkladů ve spise či z důkazů a nemají vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Námitka h) není důvodná.

ad i) Přezkum závazného stanoviska EIA byl pouze formální

70. Krajský soud v Ostravě v rozsudku sp. zn. 22 A 42/2014 přisvědčil žalobci a), že sdělení Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 28. 8. 2013 bylo formální a nereagovalo na námitky žalobce a). To však již nelze říci o přezkumu závazného stanoviska k ověření souladu stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 20. 4. 2015, č. j. KUZL 22526/2015, Ministerstvem životního prostředí. To ve stanovisku ze dne 4. 1. 2016, č. j. 78545/ENV/15, reagovalo na konkrétní námitky účastníků a dostatečně se jimi zabývalo. Přezkum tak nelze považovat za formální, protože z rozhodnutí je zřejmá úvaha Ministerstva životního prostředí, která je přezkoumatelná.

71. Žalobkyně také nesouhlasila s tím, že skutečné ovlivňování křižovatky a již uskutečněné stavby záměru OD Kaufland by mělo být vyhodnoceno na základě již reálných údajů po uvedení OD Kaufland do provozu. Krajský soud má na rozdíl od žalobkyně b) za to, že posuzování skutečného zatížení území v době zkušebního provozu OD Kaufland chrání její práva a umožnilo by přijmout opatření, která by vedla k řešení případného negativního stavu.

72. Žalobkyně dále namítala izolované posouzení vlivů záměru a křižovatky nacházející se na silnici I/35. K této části námitky i) krajský soud poznamenává, že záměr křižovatek na silnici I/35 byl projednán v samostatném řízení, pokud žalobkyně měla k provedení křižovatky námitky, měla je uplatnit v tomto řízení. Námitkou týkající se světelné křižovatky se žalovaný zabýval na str. 51 napadeného rozhodnutí a v této souvislosti odkázal na odůvodnění rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 12. 2016, č. j. 30 A 76/2014-11. Z žaloby vyplývá, že žalobkyně b) nebrojila proti konkrétním tvrzením žalovaného či krajského úřadu, její námitky byly obecné, proto je krajský soud také obecně vypořádal.

73. Námitka i) z uvedených důvodů není důvodná.

ad j) negativní vliv OD Kaufland na kvalitu ovzduší.

74. Námitkou žalobkyně b), že v oblasti, kde jsou překročeny emisní limity (PM10, benzoapyrenu a přízemního ozónu), nelze umisťovat záměr indikující zvýšení dopravy, se zabýval Krajský soud v Ostravě v rozsudku sp. zn. 22 A 42/2014 k námitce žalobce a). Uvedl, že obdobnou otázkou se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 1. 2012, č. j. 1 As 135/2011-246, ve kterém se vypořádával s tzv. „salámovou metodou" zatěžování určitého území. Podle Nejvyššího správního soudu *„je-li řada staveb umísťovaná do území, v němž jsou hlukové limity překročeny, nelze argumentovat tím, že každá jednotlivá stavba představuje jen nevýznamný, byť měřitelný přírůstek již stávající hodnoty hluku"*. Krajský soud v Ostravě ale vysvětlil, že z uvedeného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu nevyplývá obecný zákaz umístit jakýkoli zdroj imisí do zatíženého území. Tento názor rozvedl Krajský soud v Ostravě v rozsudku ze dne 25. 9. 2014, č. j. 22 A 7/2013-90, a vysvětlil, že závěry plynoucí z citovaného judikátu Nejvyššího správního soudu *„nelze chápat absolutně kategoricky a beze zbytku tak, že do území nadlimitně zatíženého již nelze umístit vůbec žádnou stavbu, která přinese, byť i jen neměřitelné, další zatížení. Ad absurdum by tak v řadě oblastí Moravskoslezského kraje nebylo možno povolit stavbu jakéhokoli rodinného domu s jiným vytápěním než elektřinou. S námitkou nemožnosti umístění jakéhokoli zdroje zvyšujícího znečištění v již zatíženém území se proto soud neztotožňuje, neboť v daném případě nejde o rozčlenění většího záměru do menších dílčích projektů, čímž se rozchází skutkový půdorys projednávané věci se skutečnostmi, z nichž vycházel Nejvyšší správní soud v citovaném judikátu"*.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.

75. Krajský soud se s názorem vysloveným Krajským soudem v Ostravě ztotožňuje, protože je toho názoru, že vyloučit plošně umístění všech záměrů, který by mohly zvýšit dopravu, či zvýšit zatížení území, není možné. Správní orgány však musí pečlivě záměr posoudit s ohledem na tuto skutečnost a přesvědčivě zdůvodnit, proč je umístění záměru v zatížené lokalitě možné, což žalovaný učinil na str. 27-30 napadeného rozhodnutí. Námitka j) tak není důvodná.

ad k) a l) Nedostatečné posouzení otázky zvýšení hluku a vady stanovisek krajské hygienické stanice

76. Žalobkyně b) argumentuje vyjádřením RNDr. Zuzany Kadlecové v *„posudku o vlivech záměru Obchodní dům Kaufland Rožnov pod Radhoštěm na životní prostředí“* ze dne 20. 7. 2011. Ta na str. 20 posudku uvedla, že byla u domu žalobkyně b) naměřena hodnota 60,5 dB, hygienický limit byl tedy v nejistotě měření. Na str. 21 dospěla k závěru, že hygienický limit v areálu OD Kaufland (včetně hluku z parkovišť a komunikací po areálu) bude dodržen s dostatečnou rezervou. U dopravního hluku sdělila, že v noční době nebude dodržen limit u domu žalobkyně b) v žádné výpočtové výšce nad terénem. Zcela jasně však vysvětlila, že hlukové zatížení u domu žalobkyně b) nesouvisí se stavbou OD Kaufland, ale vzniká vlivem komunikace I/35. Realizací záměru OD Kaufland naopak dojde k poklesu akustického tlaku.

77. Krajský soud zjistil, že pro posouzení hluku byla zpracována hluková studie č. 33/10 ze dne 1. 3. 2010, otázkou hlukového zatížení se zabývala krajská hygienická ve stanovisku ze dne 22. 2. 2012, č. j. KHSZL 01627/2012, ze dne 14. 3. 2013, č. j. KHSZL 04741/2013, poté Ministerstvo zdravotnictví vydalo závazné stanovisko dne 7. 11. 2013, č. j. 31477/2013-OVZ23.8.13, jímž potvrdilo závazné stanovisko krajské hygienické stanice ze dne 14. 3. 2013. Ze všech těchto podkladů vyplývá, že nemovitost žalobkyně b) je zatížena hlukem již v současné době vlivem dopravní zátěže na silnici I/35, na hlukovou zátěž nebude mít OD Kaufland významný vliv, naopak budova OD Kaufland bude stínit, což povede k poklesu akustického tlaku [stínění budovou OD Kaufland se krajský soud zabýval v odůvodnění námitky g)]. Krajský soud zjistil, že problematiku hlukové zátěže žalovaný podrobně posoudil na str. 28 napadeného rozhodnutí. Podle krajského soudu správní orgány na základě předložených podkladů racionálně zdůvodnily, že hlukové zatížení u nemovitosti žalobkyně b) je vysoké, souvisí však s provozem silnice I/35; prokázaly však, že zamýšlený záměr OD Kaufland nepovede ke zhoršení hlukové situace.

78. Krajský soud neshledal pochybení správních orgánů ani v tom, že odkazovaly na kontrolní měření hluku během zkušebního provozu a vyslovily, že pokud by bylo prokázáno překročení hlukových limitů, bude muset provozovatel OD Kaufland provést protihluková opatření. Krajský soud má za to, že před realizací záměru nelze zjistit přesný stav hlukové zátěže, proto z důvodu ochrany dotčených osob správní orgány stanovily povinnost provést v rámci zkušebního provozu měření skutečné hodnoty hluku. Na tom krajský soud neshledává nic neobvyklého, naopak se jedná o opatření, na jehož základě dojde k ochraně práv žalobkyně b).

79. U vad stanovisek krajské hygienické stanice se krajský soud neztotožňuje s tvrzením žalobkyně b), že správní orgány rozhodovaly bez zjištění stavu věci. Správní orgány vycházely z odborných podkladů, učinily vlastní přezkoumatelnou úvahu, stanoviska tak nelze považovat za nezákonná či nepřezkoumatelná.

80. Z výše uvedených důvodů dospěl krajský soud k závěru, že námitky k) a l) nejsou důvodné.

ad m) Absence souhlasu s výměnou oken

81. Krajský soud se ztotožňuje s tvrzením stavebníka, že dohoda mezi ním a městem Rožnov pod Radhoštěm žalobkyni b) nezavazovala k žádným povinnostem. Stavebník souhlasil s tím,

že provede kompenzační kroky, které by měly minimalizovat negativní vlivy záměru na dotčené nemovitosti. Jednalo se tedy o právo dotčených osob na kompenzaci, nikoli o povinnost tuto kompenzaci přijmout. Nesouhlasila-li by žalobkyně b) s výměnou oken, stavebník by její stanovisko respektoval. Pro úplnost krajský soud sděluje, případný nesouhlas žalobkyně b) s kompenzačním opatřením by neměl vliv na plnění ujednané povinnosti vůči dalším osobám a neměl by vliv na platnost smlouvy. Z předložených podkladů také nevyplývá, že by správní orgány při výpočtu zatížení nemovitostí vycházely z hodnot po výměně oken. Námitka m) není důvodná.

ad n) Nedostatečné odstínění zelení

82. Námitkou odclonění zelení se zabýval Krajský soud v Ostravě v rozsudku sp. zn. 22 A 42/2014 a vyslovil, že *„námitka absence řádného stanovení podmínky odclonění OD Kaufland od sousedních obytných ploch vzrostlou zelení nepředstavuje námitku rozporu s územním plánem, nýbrž o nenaplnění podmínek územního plánu. Jako taková měla být vznesena ve stavebním řízení v propadné lhůtě k tomu stanovené. Podle § 89 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů, mohou být námitky účastníků územního řízení uplatněny nejpozději při ústním jednání“*. S právním názorem vysloveným v citovaném rozsudku se krajský soud ztotožňuje.

83. K sadovým úpravám a odclonění krajský soud doplňuje, že námitky žalobkyně b) v odvolacím řízení směřovaly k nesplnění sadových úprav a odstínění na pozemku parc. č. 1005/5 a 1005/6. K tomu žalovaný na str. 54 napadeného rozhodnutí sdělil, že se na pozemku parc. č. 1005/5 nachází místní komunikace a na pozemku parc. č. 1005/6 lapol, resp. odlučovač ropných látek subjektu odlišného od stavebníka či vlastníka pozemku, společnosti BEN HOLDING, a. s. Stavebník tak při sebevětší snaze neměl možnost na daných pozemcích sadové úpravy provést, protože byly nerealizovatelné. Žalovaný tak vysvětlil, proč není možné na žalobkyní b) uváděných pozemcích provést odclonění či sadové úpravy, což považuje krajský soud za dostatečné. Krajský soud dále zjistil, že všechny námitky žalobkyně b) ohledně odclonění se v odvolacím řízení vztahovaly k pozemkům parc. ř. 1005/5 a 1005/6, žalobkyně b) nenamítala, že měl odclonění provést stavebník na jiných pozemcích, měl upravit stavbu záměru apod. Tato argumentace nebyla v průběhu odvolacího řízení uplatněna, žalovaný se tak správně s námitkou zabýval s ohledem na pozemky parc. č. 1005/5 a 1005/6. Krajský soud dále zjistil, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně se sadovými úpravami zabývá na str. 2 a 4 bod 18 rozhodnutí, kde je uvedeno, že sadové úpravy budou umístěny a provedeny pouze na pozemku st. p. 1988, 3608, parc. 1005/1, 10005/5, 1007/1, 1009/5, 1012/2, 1012/20, 3601/1, 3601/21.

ad p) Vady vyjádření k rozptylové studii a přezkumu provedeného Ministerstvem životního prostředí

84. Žalobkyně b) v žalobě neuvádí, které konkrétní škodlivé látky měly být v odborných podkladech posouzeny, omezuje se na tvrzení „mutagenní látky vznikající při otěru brzdových destiček a pneumatik“. Pokud si byla vědoma, že v rozptylové studii nebyly posouzeny určité druhy škodlivých látek, měla tuto námitku uplatnit při veřejném ústním jednání dne 13. 11. 2012, jinak dochází ke koncentraci řízení podle § 89 odst. 1 stavebního zákona, který stanoví, že *„závazná stanoviska, která mohou dotčené orgány uplatňovat podle § 4 odst. 4, a námitky účastníků řízení a připomínky veřejnosti musí být uplatněny nejpozději při ústním jednání, případně při veřejném ústním jednání, při kterém musí být nejpozději uplatněny také připomínky veřejnosti; jinak se k nim nepřihlíží. Jestliže dojde k upuštění od ústního jednání, musí být závazná stanoviska dotčených orgánů podle § 4 odst. 4 a námitky účastníků řízení a připomínky veřejnosti uplatněny ve stanovené lhůtě; jinak se k nim nepřihlíží“*.

85. K vadám při přezkumu, který provedlo Ministerstvo životního prostředí v posouzení závazného stanoviska orgánu EIA dne 4. 1. 2016, odkazuje krajský soud na odůvodnění námitky b) tohoto rozsudku, ve kterém se krajský soud se změnami záměru a vlivu změn v okolí záměru vypořádal.

ad q) Vady podkladů rozhodnutí

86. K této námitce krajský soud uvádí, že stavebník předložil dodatek č. 1 ke smlouvě o právu provést stavbu se smlouvou o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene uzavřený dne 11. 8. 2015, a dodatek č. 2 k téže smlouvě uzavřený dne 24. 11. 2016, podle jehož bodu II. nebude-li započato s realizací stavby záměru do 31. 12. 2020 nebo nemovitosti nebudou touto stavbou dotčeny, pozbývá smlouva platnosti (ruší se). Smlouva je tedy platná. Taktéž z předložených vyjádření a stanovisek správců infrastruktury vyplývá, že jejich platnost byla prodloužena. Krajský soud dále uvádí, že závěr zjišťovacího řízení na stavbu rekonstrukce silnice I/35 nebyl podkladem pro rozhodnutí a byl toliko vložen do správní spisu jako pomocný materiál. Z tvrzení žalobkyně b) vyplývá, že se s ním seznámila, krajskému soudu tedy není jasné, jakým způsobem by jeho zahrnutí do správního spisu mohlo v pozitivním smyslu ovlivnit její práva. Krajský soud dále zjistil, že Ředitelství silnic a dálnic v dokumentu nazvaném *„Kaufland v Rožnově pod Radhoštěm – napojení na silnici I/35-podání stanoviska*“ ze dne 7. 11. 2011, stavebníkovi popsalo úpravu sjezdů a křižovatek ze silnice I//35 a sdělilo, že „*další napojení (samostatné pouze na OD Kaufland) na silnici I/35 nelze navrhnout*“. Žalovaný se se shodnou námitkou vypořádal na str. 50 napadeného rozhodnutí.

87. Krajský soud námitku q) z výše uvedených důvodů neshledal důvodnou.

ad r) Nevyvěšení grafických příloh rozhodnutí

88. Stavební zákon ve znění účinném do 31. 12. 2012 v § 20 odst. 2 stanovil, *že „pokud vzhledem k rozsahu písemnosti není možné nebo účelné vyvěsit na úřední desce a zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup celý její obsah, vyvěsí příslušný správní orgán na úřední desce a zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup pouze oznámení se základními údaji o jejím obsahu s uvedením, kdy a kde je možné do písemnosti nahlédnout. Možnost nahlédnutí do písemnosti musí příslušný správní orgán zajistit po celou dobu vyvěšení písemnosti nebo oznámení a v průběhu lhůt stanovených pro podání stanovisek, námitek a připomínek*“. Správní orgán I. stupně sice rozhodoval za účinnosti nového znění stavebního zákona, ale z čl. 2 bodu 14 zákona č. 350/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony, kterým bylo citované ustanovení novelizováno, vyplývá, že správní řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů. Územní řízení bylo prokazatelně zahájeno před 1. 1. 2013, správní orgán I. stupně tak byl oprávněn doručovat rozhodnutí postupem dle § 20 odst. 2 stavebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2012.

89. Podle § 25 odst. 2 s. ř. se doručení veřejnou vyhláškou provede tak, že se písemnost, popřípadě oznámení o možnosti převzít písemnost, vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje; na písemnosti se vyznačí den vyvěšení. Písemnost nebo oznámení se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost podle věty druhé. Ze správního spisu vyplývá, že oznámení dle § 20 odst. 2 stavebního zákona ze dne 3. 5. 2013 bylo vyvěšeno jak na fyzické úřední desce, tak na její elektronické verzi. Oznámení konkretizuje rozhodnutí správního orgánu I. stupně a sděluje účastníkům řízení, kde je možné se s celým zněním rozhodnutí seznámit. Krajský soud nemá za to, že správní orgán I. stupně při svém postupu pochybil.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.

90. Pro úplnost krajský soud uvádí, že vzhledem k tomu, že žalobkyně b) proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně brojila včasným odvoláním, ve kterém polemizuje s konkrétními tvrzeními uvedenými v rozhodnutí správního orgánu I. stupně i jeho grafickými přílohami, z ničeho tak nevyplývá, že by se s tímto rozhodnutím neměla možnost seznámit a že tím byla zasažena její veřejná subjektivní práva.

ad s) Správní orgány neposoudily urbanistickou vhodnost stavby

91. Krajský soud k této žalobní námitce uvádí, že žalobkyně b) klade na žalovaného neúměrné nároky. Napadené rozhodnutí svým rozsahem a zpracováním převyšuje běžná rozhodnutí v územním řízení, žalovaný všechny námitky pečlivě vypořádal, jak tomu bylo i u námitky týkající se urbanistické a architektonické nevhodnosti. Žalovaný na str. 33 a 34 napadeného rozhodnutí podrobně rozebírá jednotlivé architektonické a urbanistické aspekty, zkoumá soulad s územním plánem, jaké má záměr funkční využití, vysvětlil, zda je záměr vhodný umístit v daném území, popsal jeho fasádu, výšku, dospěl k závěru, že je umístění stavby obchodního domu do dané plochy a lokality v souladu se všemi podmínkami § 90 stavebního zákona. Krajský soud z výše uvedených důvodů má za to, že námitka s) není důvodná.

ad o) Nedostatek ujednání se Svatoplukem Maléřem.

92. Krajský soud má za to, že vytýkaná vada nezasahuje do práv žalobkyně b), ta tak nebyla oprávněna proti tvrzené vadě brojit. Pro úplnost krajský soud uvádí, že z předložených podkladů vyplývá, že Svatopluk Maléř souhlas s umístěním stavby na pozemku parc. č. 1005/6 udělil. Současně krajský soud uvádí, že vydané rozhodnutí je rozhodnutí *in rem*, nový vlastník tedy vstoupil do všech povinností vlastníka původního. Námitka o) není důvodná.

ad t) Zhoršení pohody bydlení

93. Žalobní námitka žalobkyně b) je obecná, krajský soud na ni tedy reaguje taktéž obecně. Žalovaný se námitkou týkající se pohody bydlení zabýval na str. 39, 40, 46 a 47 napadeného rozhodnutí. Pokud žalobkyně b) nesouhlasila s některým konkrétním tvrzením žalovaného, měla ho v žalobě uvést, což neučinila. Odůvodnění námitek o pohodě bydlení v napadeném rozhodnutí je přezkoumatelné, krajský soud neshledal, v čem měl žalovaný pochybit. Námitka t) není důvodná.

ad u) Žalovaný se nezabýval bodem 7 odvolání

94. V odvolací námitce 7 brojila žalobkyně b) proti tomu, že se správní orgán I. stupně nevypořádal s „neúnosností“ místní komunikace Meziříčská a přilehlých komunikací. K tomu krajský soud uvádí, že se správní orgány otázkou dopravního zatížení, jeho zvýšením a dopady na danou lokalitu zabývaly velmi podrobně (např. na str. 31, 32, 51 napadeného rozhodnutí), reagovaly na námitky týkající se ulice Meziříčská, silnice I/35 a napojení. Úvahy žalovaného jsou podrobné a přezkoumatelné, z žalobní námitky krajskému soudu není jasné, jaké vady v odůvodnění žalovaného žalobkyně b) shledává a v čem nebyla její odvolací námitka nevypořádána.

95. Žalobní bod u) se dále týká podání žalobkyně b) ze dne 8. 4. 2013, které správní orgán I. stupně posoudil na str. 83 a násl. rozhodnutí. Žalobkyně b) namítala, že žalovaný odvolací námitku ohledně podání ze dne 8. 4. 2013 v napadeném rozhodnutí neposoudil. Krajský soud po podrobném prostudování napadeného rozhodnutí zjistil, že se žalovaný námitkou 7 ohledně podání ze dne 8. 4. 2013 nezabýval, racionální úvahu učinil až ve vyjádření k žalobě. Krajský soud dospěl k závěru, že je námitka u) je důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.

X. Závěr a náhrada nákladů řízení

96. S ohledem na výše uvedené závěry krajský soud napadené rozhodnutí zrušil z důvodu, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nevysvětlil, proč bylo možné jako vstupní data současného stavu imisního zatížení použít výsledky měření z měřících stanic ve Vsetíně a Zlíně, zda byly tyto stanice s ohledem na specifika dané oblasti vhodné. Současně krajský soud vrací věc žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Žalovaný je právním názorem krajského soudu vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

97. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobci byli v řízení plně úspěšní, a proto mají právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem.

98. Žalobce a) má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem ve výši **17 254,30 Kč**, které sestávají:

- ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu proti rozhodnutí ve výši 3 000 Kč a za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1 000 Kč [položka 18, bod 2, písm. a) a položka 20 přílohy k zákonu č. 549/1991, o soudních poplatcích (sazebník poplatků)], dohromady **4 000 Kč**,
- z odměny za zastoupení advokátem ve výši **9 300 Kč** za tři úkony právní služby po 3 100 Kč (příprava a převzetí zastoupení, schůzka s klientem dne 15. 6. 2018 a účast na jednání dne 26. 6. 2018) dle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5, § 11 odst. 1 písm. a), c) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen „advokátní tarif"),
- z náhrady tří režijních paušálů po 300 Kč, celkem **900 Kč** dle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu, za výše uvedené úkony právní služby,
- z náhrady cestovních výdajů zástupce žalobce b) vynaložených na cestu na jednání krajského soudu dne 26. 6. 2018 vlakem z Ostravy do Olomouce ve výši 94 Kč a zpět ve výši 60 Kč, dle § 13 odst. 1 advokátního tarifu, celkem **154 Kč**,
- z náhrady za promeškaný čas zástupce žalobce a) za cestu vlakem na jednání krajského soudu dne 26. 6. 2018 z Ostravy do Olomouce a zpět za šest půlhodin po 100 Kč dle § 14 odst. 1 a) a odst. 3 advokátního tarifu, celkem **600 Kč**,
- z náhrady 21% DPH z přiznané odměny a náhrad (10 954 Kč) ve výši **2 300,30 Kč** dle § 57 odst. 2 s. ř. s.

99. Žalobkyně b) má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem ve výši **26 421,4 Kč**, které sestávají:

- ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu proti rozhodnutí ve výši **3 000 Kč** a [položka 18, bod 2, písm. a) přílohy k zákonu č. 549/1991, o soudních poplatcích (sazebník poplatků)],
- z cestovného žalobkyně b) na jednání krajského soudu dne 26. 6. 2018 – cesta z Rožnova pod Radhoštěm do Olomouce a zpět vozidlem Škoda Octavia, celkem 190 km. Sazba náhrady za 1 km jízdy u osobních silničních motorových vozidel dle § 1 písm. b) vyhlášky č. 463/2017 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad (použita na základě § 13 odst. 4 advokátního tarifu), činí 4,00 Kč. Pro uvedenou vzdálenost je celková výše této náhrady 760 Kč. Pro vozidlo s kombinovanou spotřebou 4,9 l/100 km činí objem spotřebovaných pohonných hmot na uvedenou vzdálenost celkem 9,31 litrů, při výši průměrné ceny za 1 litr motorové

nafty, která činí dle § 4 písm. c) vyhlášky č. 463/2017 Sb. 29,80 Kč, rovná se náhrada za spotřebované pohonné hmoty celkem 277,4 Kč. Cestovné žalobkyně celkem činí **1 037,4 Kč**.

- z odměny za zastoupení advokátem ve výši **18 600 Kč** za šest úkonů právní služby po 3 100 Kč (příprava a převzetí zastoupení, sepis a podání žaloby, replika žalobkyně ze dne 2. 6. 2018, replika žalobkyně ze dne 19. 6. 2018, účast na jednání dne 26. 6. 2018 v časovém rozmezí 9:45 – 12:15 a 14:38 – 14:51) dle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5, § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen „advokátní tarif"),
- z náhrady šesti režijních paušálů po 300 Kč, celkem **1 800 Kč** dle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu, za výše uvedené úkony právní služby,
- z náhrady cestovních výdajů zástupce žalobkyně b) vynaložených na cestu na jednání krajského soudu dne 26. 6. 2018 vlakem z Prahy do Olomouce a zpět ve výši **384 Kč**, dle § 13 odst. 1 advokátního tarifu,
- z náhrady za promeškaný čas zástupce žalobkyně b) za cestu vlakem na jednání krajského soudu dne 26. 6. 2018 z Prahy do Olomouce a zpět za 11 půlhodin po 100 Kč dle § 14 odst. 1 a) a odst. 3 advokátního tarifu, celkem **1 100 Kč**; z náhrady za promeškaný čas při přestávce v jednání trvající více než ½ hodiny – v časovém rozmezí 12:15 – 14:38, celkem pět půlhodin po 100 Kč dle?, celkem **500 Kč**.

100. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Místo plnění určil soud dle § 149 o. s. ř.

101. O náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s., když těmto osobám neuložil v řízení žádnou povinnost a neshledal ani žádné důvody hodné zvláštního zřetele, které by přiznání náhrady nákladů řízení těmto osobám odůvodňovaly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na nařízení exekuce.

Olomouc 26. června 2018

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.